

Przegląd zmian w prawie podatkowym

Aktualne informacje dotyczące zmian w prawie podatkowym oraz projektów ustaw i rozporządzeń z tego zakresu.

Spis treści

VAT	4
Projekty	4
1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników	4
2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług	11
3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniający rozporządzenie w sprawie przypadków i trybu zwrotu podatku od towarów i usług przedstawicielstwom dyplomatycznym, urzędom konsularnym, członkom personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych	12
Akcyza i cło	15
Weszło w życie	15
1. Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie środków skażających alkohol etylowy	15
Projekty	16
1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym	17
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków stosowania niektórych zwolnień od podatku akcyzowego	17
3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy	18
Podatki dochodowe	21
Weszło w życie	21
1. Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie przedłużenia terminów	

przesyłania ksiąg rachunkowych w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych

21

Projekty 21

1. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw** 21
2. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne** 25
3. **Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w informacji o opodatkowaniu wyrównawczym** 26

Pozostałe 27

Projekty 27

1. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi oraz niektórych innych ustaw** 27
2. **Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi** 31
3. **Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw** 32
4. **Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy** 53
5. **Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa** 56
6. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw** 58
7. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych oraz niektórych innych ustaw** 60

PROJEKTY

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników

Wprowadzane niniejszym projektem zmiany z jednej strony mają charakter deregulacyjny, likwidują niektóre obowiązki sprawozdawcze, wprowadzają rozwiązania upraszczające oraz doprecyzowujące, które ułatwią prowadzenie działalności gospodarczej, z drugiej – uszczelniający, mają bowiem za zadanie ochronę interesów państwa przed unikaniem opodatkowania i nieprawidłowościami w rozliczeniach podatku VAT. Projektowane rozwiązania stanowią odpowiedź na zdiagnozowane w toku analiz kwestie problemowe.

Projekt ustawy przewiduje następujące zmiany:

Ustawa o VAT:

1) Doprecyzowanie przepisów w zakresie miejsca dostawy energii elektrycznej poprzez usunięcie odniesienia do systemu elektroenergetycznego – m.in. uchylene art. 2 pkt 27a ustawy o VAT. Takie same zasady opodatkowania VAT energii elektrycznej będą stosowane w odniesieniu do energii dostarczanej za pośrednictwem systemu elektroenergetycznego, jak i poza tym systemem (zmiany o charakterze upraszczającym – doprecyzującym).

2) Likwidacja obowiązku składania odrębnej informacji o dokonanych spisach z natury – zmiana art. 14 ust. 5 ustawy o VAT. Pozostawienie wyłącznie informacji wykazywanej w JPK_VAT (zmiana o charakterze deregulacyjnym).

3) Wykonanie wyroku TSUE z 24 marca 2022 r. w sprawie C-697/20 W.G. poprzez możliwość zarejestrowania, jako odrębnego podatnika VAT, każdej osoby fizycznej prowadzącej w sposób samodzielny działalność rolniczą w oparciu o wspólny majątek (np. wspólne gospodarstwo rolne, leśne lub rybackie) – uchylene przepisów art. 15 ust. 4 i 5 oraz art. 96 ust. 2 ustawy o VAT. Wprowadzenie obowiązku – jako narzędzia uszczelniającego system – prowadzenia i przechowywania ewidencji przez rolników ryczałtowych w sytuacji, gdy w gospodarstwie rolnym, leśnym lub rybackim, oprócz rolników ryczałtowych, prowadzi odrębną działalność rolniczą

podatnik, który zrezygnował ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT. Zmiany dotyczą art. 117 ust. 1-4 ustawy o VAT (zmiana o charakterze upraszczającym – wdrażającym tezy TSUE).

4) Korekta regulacji przedłużających okres funkcjonowania grupy VAT – zmiana nieprawidłowego odwołania do art. 15a ust. 7 w art. 15a ust. 13 ustawy o VAT. Właściwe w tym zakresie jest odwołanie się do regulacji dotyczącej warunków formalnych umowy o utworzeniu grupy VAT, przewidzianej w ust. 10 (zmiana o charakterze doprecyzującym).

5) Ujednoczenie momentu powstania obowiązku podatkowego dla usług świadczonych z nakazu organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w imieniu takiego organu lub usług świadczonych z mocy prawa w zamian za odszkodowanie oraz przeniesienia z nakazu organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w imieniu takiego organu lub przeniesienia z mocy prawa prawa własności towarów w zamian za odszkodowanie – dodawany art. 19a ust. 5 pkt 1 lit. ba ustawy o VAT. Wprowadzenie jednolitej zasady, zgodnie z którą obowiązek podatkowy dla takich przypadków powstanie w momencie otrzymania odszkodowania (zmiana o charakterze deregulacyjnym).

6) Doprecyzowanie przepisów w zakresie importu towarów tak, aby wynikało z nich, że z uprawnienia, o którym mowa w art. 33a ust. 1 ustawy o VAT, mogą też korzystać podatnicy, którzy obliczają i wykazują podatek z tytułu importu towarów w rozliczeniu zamknięcia – zmiana art. 33a ustawy o VAT. Doprecyzowanie przepisów w zakresie importu towarów poprzez wskazanie zgłoszenia uzupełniającego jako dokumentu, w którym oblicza i wykazuje się kwotę podatku w przypadku stosowania uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 Unijnego Kodeksu Celnego – zmiana art. 33 ust. 1 ustawy o VAT. Wprowadzenie zakazu korzystania z możliwości nieskładania zabezpieczenia lub rozliczania podatku należnego z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej przez okres 2 lat w przypadku, gdy organ podatkowy stwierdzi, że podatnik poświadczał w przedkładanych oświadczeniach nieprawdę. Po upływie tego okresu podatnik będzie musiał przedkładać stosowne zaświadczenia – zmiana art. 33 i art. 33a ustawy o VAT (zmiany o charakterze uszczelniającym).

7) Ograniczenie poboru odsetek z tytułu importu towarów w przypadku powstania długu celnego na podstawie art. 79 lub gdy określenie/domiar podatku w decyzji jest wynikiem kontroli – zmiana do art. 37 ustawy o VAT. Rozwiązanie to ujednoczy zasady poboru odsetek od należności celnych oraz podatkowych od importu (zmiany o charakterze deregulacyjnym).

8) Doprecyzowanie przepisów dotyczących rozliczenia VAT w systemie kaucyjnym związanych ze stosowaniem do rozliczenia właściwej stawki VAT obowiązującej dla produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym na ostatni dzień roku, w rozliczeniu za który dokonuje się tego opodatkowania (w przypadku zmiany stawki na produkt w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym) oraz doprecyzowanie dotyczące terminu przechowywania ewidencji prowadzonej przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i przez podmioty reprezentujące przez okres pięciu lat, licząc od końca roku, w rozliczeniu za który wykazuje się podstawę opodatkowania (zmiany o charakterze doprecyzującym).

9) Wprowadzenie możliwości zastosowania stawki 0% do usług ubezpieczenia oraz usług dotyczących importu towarów zwolnionych od podatku, w przypadku gdy wartość tych usług została włączona do podstawy opodatkowania – zmiana przepisu art. 83 ust. 1 pkt 20 ustawy o VAT poprzez likwidację wyłączeń dotyczących niektórych usług ma na celu zapewnienie zgodności z przepisami unijnymi oraz z wykładnią dokonaną w wyroku TSUE z 4 października 2017 r. w sprawie C-273/16 Federal Express Europe (zmiany o charakterze upraszczającym – wdrażającym tezy TSUE).

10) Wykonanie wyroku TSUE z 25 maja 2023 r. w sprawie C-114/22 W. sp. z o.o. poprzez usunięcie przesłanki odmowy prawa do odliczenia na skutek uznania czynności za pozorne lub dotknięte nieważnością oraz zmiany dostosowujące w tym zakresie odnoszące się do mechanizmu podzielonej płatności i dodatkowego zobowiązania podatkowego – zmiana art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. c, art. 108c ust. 3 pkt 4, art. 112c ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT (wdrażanie wyroku TSUE).

11) Doprecyzowanie przepisów dotyczących tzw. ulgi na złe długi w przypadku, gdy uprawdopodobnienie nieściągalności wierzytelności następuje przed powstaniem obowiązku podatkowego – zmiana art. 89a ustawy o VAT. Zmiany określają sposób korzystania z tej ulgi poprzez wskazanie, że korekta podatku należnego z tytułu ulgi na złe długi może nastąpić nie wcześniej niż w okresie rozliczeniowym, w którym powstał obowiązek podatkowy, czyli z dniem otrzymania całości lub części zapłaty, nie później niż 180. dnia, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi – w przypadku dokonania dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz podmiotu innego niż podatnik, o którym mowa w art. 15 ustawy o VAT, zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny (zmiany o charakterze doprecyzującym).

12) Zmiany w przepisach dotyczących rejestracji podatników VAT – zmiany art. 96 ustawy o VAT (zmiany o charakterze uszczelniającym, deregulacyjnym i doprecyzującym):

a) odmowa rejestracji podatnika do VAT w przypadku braku ustanowienia przedstawiciela podatkowego w momencie składania dokumentów rejestracyjnych w sytuacji, gdy na podmiocie ciąży taki obowiązek (zmiany o charakterze uszczelniającym),

b) odmowa rejestracji podatnika do VAT do momentu, gdy podmiot wykreślony ze względu na brak złożenia deklaracji nie uzupełni brakujących deklaracji (zmiany o charakterze uszczelniającym),

c) ułatwienie i przyspieszenie przedsiębiorcom wpisanym do CEIDG oraz KRS zakończenia działalności poprzez rezygnację z obowiązku składania VAT-Z (zmiana o charakterze deregulacyjnym),

d) wykreślenie z rejestru podatników VAT podatnika w przypadku braku kontaktu z przedstawicielem podatkowym (zmiany o charakterze uszczelniającym),

e) wykreślenie z rejestru podatników VAT w sytuacji, gdy zrezygnuje jeden przedstawiciel podatkowy, a nie zostanie ustanowiony kolejny przedstawiciel pomimo takiego obowiązku oraz możliwość przywrócenia zarejestrowania podatnika, jako podatnika VAT czynnego, bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego, jeżeli podatnik udowodni, że ustanowił przedstawiciela podatkowego (zmiany o charakterze uszczelniającym),

f) doprecyzowanie przepisu tak, aby wynikało z niego, że podatnicy mają obowiązek w okresie zawieszenia działalności wskazywać daty (dni „od-do”) rozpoczęcia i zakończenia wykonywania czynności opodatkowanych (zmiana o charakterze doprecyzującym),

g) odstąpienie od konieczności składania przez podatnika zgłoszenia aktualizacyjnego VAT-R w związku ze zmianą właściwości organu podatkowego, będącą następstwem aktualizacji danych adresowych (zmiana o charakterze deregulacyjnym),

h) rozszerzenie katalogu powodów odmowy rejestracji jako podatnika VAT poprzez dodanie przesłanki do odmowy rejestracji podatnikowi, który nie dokonał zgłoszenia identyfikacyjnego w zakresie danych uzupełniających w celu uniknięcia sytuacji, w której podmiot mający uchylony NIP złoży zgłoszenie rejestracyjne do VAT, a naczelnik urzędu skarbowego nie znajdzie podstawy do odmowy takiej rejestracji (zmiany o charakterze uszczelniającym).

13) Wprowadzenie możliwości sprawdzenia w wykazie podatników VAT statusu podatnika 5 lat wstecz – zmiana art. 96b ust. 2 ustawy o VAT (zmiana o charakterze upraszczającym).

14) Doprecyzowanie przepisów dotyczących terminu zapłaty podatku za pierwszy miesiąc kwartału, jeżeli podatnik dokona importu towarów (zgodnie z art. 33a ustawy o VAT) w drugim miesiącu danego kwartału – zmiana przepisu art. 103 ust. 1a ustawy o VAT (zmiana o charakterze upraszczającym - doprecyzującym).

15) Likwidacja obowiązku zapłaty VAT w ciągu 14 dni od wewnątrzwspólnotowego nabycia środka transportu – zmiana art. 103 ust. 4 i 5 ustawy o VAT (zmiana o charakterze deregulacyjnym).

16) Likwidacja obowiązku wykazywania w deklaracjach VAT podstawy opodatkowania z tytułu nabycia od podatników niemających siedziby oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski towarów i usług, które są zwolnione od podatku. Uproszczenie eliminuje zbędny obowiązek rozliczenia (wykazywania w deklaracjach VAT) podstawy opodatkowania w VAT w przypadku nabycia towarów i usług korzystających ze zwolnienia od podatku - gdzie nie powstaje podatek należny (zmiana o charakterze deregulacyjnym).

17) Rozszerzenie zakresu stosowania odpowiedzialności solidarnej nabywcy za zaległości podatkowe sprzedawcy o (zmiany o charakterze uszczelniającym):

a) transakcje w przypadku, gdy podatnik wiedział, że faktura dokumentująca czynność, za którą należność została zapłacona z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności, została wystawiona przez podmiot nieistniejący, stwierdza czynności, które nie zostały dokonane, podaje kwoty niezgodne z rzeczywistością,

b) usługi wymienione w załączniku nr 15 do ustawy o VAT o wartości nieprzekraczającej 15 000 zł,

c) niektóre usługi niematerialne (np. doradcze, zarządcze, rachunkowo-księgowo, reklamowe czy badawcze).

18) Zmiany w zakresie przepisów dotyczących kas rejestrujących – zmiana art. 111 i 111b ustawy o VAT (zmiany o charakterze uszczelniającym):

a) wprowadzenie obowiązku utylizacji nieużywanych kas rejestrujących przez producenta kas oraz wprowadzenie kary porządkowej w wysokości 500 zł w przypadku gdy podatnik nie przekaże kasy rejestrującej producentowi w wymaganym terminie),

b) wprowadzenie kar porządkowych za brak wyrejestrowania kasy rejestrującej (kara w wysokości 300 zł w przypadku gdy podatnik po zakończeniu używania kasy rejestrującej w związku z

zakończeniem działalności gospodarczej lub pracy kasy rejestrującej nie wyrejestruje kasy rejestrującej w wymaganym terminie),

c) wprowadzenie możliwości (upoważnienie dla Ministra Finansów i Gospodarki do wydania rozporządzenia) wprowadzenia obowiązku serwisowania kas wirtualnych.

19) Wprowadzenie zmian o charakterze porządkującym w art. 120 ust. 12 oraz ust. 17 ustawy o VAT (zmiana o charakterze upraszczającym – doprecyzowującym).

20) Wprowadzenie przepisów umożliwiających dokonywanie tzw. e-odprawy w terminalu TAX FREE. Zmiany umożliwią samodzielne i dobrowolne zadeklarowanie przez podróżnych wywozu towarów ujętych na dokumencie elektronicznym TAX FREE z wykorzystaniem udostępnionych przez Krajową Administrację Skarbową narzędzi informatycznych (terminale TAX FREE) – (zmiany o charakterze upraszczającym).

21) Wprowadzenie instytucji tzw. składu VAT mogącej stanowić uproszczenie rozliczenia VAT dla podmiotów prowadzących działalność w obszarze międzynarodowego obrotu towarowego (zmiany o charakterze upraszczającym/ ułatwiające prowadzenie działalności).

Procedura składu VAT umożliwi zastosowanie stawki VAT w wysokości 0% do następujących czynności: dostaw towarów do składu VAT, wewnątrzspółnotowych nabyć towarów do składu VAT, dostaw towarów wewnątrz składu VAT oraz świadczenia określonych usług w składzie VAT. Obowiązek podatkowy powstanie w momencie zakończenia procedury składu VAT, tj. zasadniczo przy wyprowadzeniu towarów ze składu VAT. Konsekwencją wprowadzanej zmiany powinna być poprawa płynności finansowej podmiotów korzystających z tej procedury.

22) Wprowadzenie zakazu wymiany pamięci fiskalnej w kasach rejestrujących z elektronicznym zapisem kopii – zmiana art. 145a ustawy o VAT (zmiana ust. 5) – (zmiany o charakterze uszczelniającym).

23) Uaktualnienie brzmienia poz. 15 załącznika nr 3 do ustawy o VAT dotyczącej środków odkażających objętych stawką obniżoną VAT w wysokości 8% (zmiany o charakterze upraszczającym – doprecyzowującym).

24) Zmiana sposobu klasyfikacji towarów wymienionych w załączniku nr 15 do ustawy o VAT z Polskiej Klasyfikacji Towarów i Usług (PKWiU) na rzecz Nomenklatury Scalonej (CN) (zmiany o charakterze uszczelniającym).

25) Zmiana sposobu obliczania wartości sprzedaży podatnika dla potrzeb stosowania zwolnienia podmiotowego w VAT. Proponowane przepisy przewidują uwzględnienie w obrocie ustalonym na potrzeby stosowania zwolnienia podmiotowego wartości towarów przemieszczanych do innych państw UE przez podatników zwolnionych z VAT. Powyższe podejście doprecyzowuje sposób liczenia limitu zwolnienia i jest zgodne z prawem UE. Uwzględniając, że czynności te mają wpływ na unijny limit zwolnienia w VAT (100 tys. EUR), konieczne jest zapewnienie jednolitego podejścia we wszystkich państwach członkowskich UE (zmiana o charakterze doprecyzującym).

Ustawa o NIP:

1) Rozwiązania mające na celu poprawę funkcjonowania instytucji uchylenia NIP:

a) odstąpienie od konieczności wydawania decyzji administracyjnej o uchyleniu NIP na rzecz czynności materialno-technicznej,

b) rozszerzenie katalogu przestępstw do przywrócenia NIP,

c) rozszerzenie katalogu przestępstw do uchylenia NIP w przypadku, gdy: - podmiot wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego nie dokonał zgłoszenia identyfikacyjnego w zakresie danych uzupełniających, o którym mowa w art. 5 ust. 2c ustawy o NIP, lub - mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podatnikiem albo jego pełnomocnikiem, lub - podatnik albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania organu podatkowego.

Stan: 17.10.2025 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że przepisy wejdą w życie z dniem 1 lipca 2026 r., z wyjątkiem:

1) przepisów, które wejdą w życie od 1 stycznia 2027 r.:

- wprowadzających instytucję tzw. składu VAT,

- likwidujących obowiązek zapłaty VAT w ciągu 14 dni od wewnątrzspółnotowego nabycia środka transportu,

- związanych ze zmianą sposobu obliczania wartości sprzedaży podatnika dla potrzeb stosowania zwolnienia podmiotowego w VAT,

- wprowadzających obowiązki związane z utylizacją kas rejestrujących oraz serwisowaniem kas wirtualnych,

- związanych z koniecznością przygotowania się uczestników obrotu gospodarczego do nowelizacji w zakresie zmian w instytucji uchylenia NIP.

2) przepisów, które wprowadzają zakaz wymiany pamięci fiskalnej w kasach rejestrujących z elektronicznym zapisem kopii, które wejdą w życie od 1 lipca 2027 r.

3) przepisów związanych z możliwością dokonywania przez podróżnego tzw. e-odprawy w terminalu TAX FREE które wejdą w życie od 1 lipca 2028 r.

[Link](#)

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Projekt przewiduje podwyższenie stawki VAT na¹:

1. moszcz gronowy,
2. zawierające w swoim składzie min. 20% soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego
 - bezalkoholowe odpowiedniki napojów alkoholowych objęte pozycjami od CN 2203 do CN 2208, w tym piwa, wina (w tym musujące), cydr , a także mieszaniny z udziałem przynajmniej jednego z nich,
 - napoje z dodatkiem kofeiny lub tauryny,

z 5% do 23% (sprzedawane w obrocie handlowym) oraz z 8% do 23% (sprzedawane w ramach usługi gastronomicznej)².

Stan: 05.12.2025 r. – projekt znajduje się w konsultacjach publicznych.

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2026 r.

[Link](#)

¹ według Nomenklatury scalonej pozycja CN 2009 obejmuje moszcz gronowy (o objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 0,5 % objętości) – który to napój jest w istocie bezalkoholowym odpowiednikiem napoju alkoholowego, tj. moszczu gronowego zawierającego ponad 0,5%, sklasyfikowanego w CN 2204 i jak wynika z oferty rynkowej, może być sprzedawany w takiej formie.

² Zmiana brzmienia poz. 13 oraz pkt 2) w poz. 17 załącznika nr 10 do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775 z późn. zm.)

3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniający rozporządzenie w sprawie przypadków i trybu zwrotu podatku od towarów i usług przedstawicielstwom dyplomatycznym, urządnom konsularnym, członkom personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych

Projekt rozporządzenia w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie przypadków i trybu zwrotu podatku od towarów i usług przedstawicielstwom dyplomatycznym, urządnom konsularnym, członkom personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych ma dostosować zmieniane rozporządzenie do zmian wprowadzonych w ustawie KSeF oraz KSeF 2.0, poprzez m.in. uwzględnienie możliwości otrzymywania przez wskazane w nim podmioty (przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, przedstawicielstwa określonych organizacji międzynarodowych) oraz osoby fizyczne (członkowie personelu tych przedstawicielstw i urzędów) faktur ustrukturyzowanych wystawionych w KSeF.

W przypadku, gdy zakup towarów lub usług, dokonanych przez ww. podmioty i osoby, zostanie udokumentowany fakturą ustrukturyzowaną, we wniosku o zwrot powinien zostać podany numer identyfikujący fakturę w KSeF (projektowany § 4 ust. 2 pkt 3 oraz ust. 3 rozporządzenia o zwrocie VAT dyplomatom).

Natomiast w przypadku, gdy we wniosku nie zostaną podane numery faktur ustrukturyzowanych, podmiot składający wniosek będzie obowiązany – w przypadku faktur w postaci papierowej – dołączyć do wniosku faktury wystawione przy nabyciu towarów lub usług albo uwierzytelnione kserokopie tych faktur, jeżeli faktury zostały dołączone do wniosku w sprawie zwrotu podatku akcyzowego (projektowany § 4 ust. 3a pkt 1 rozporządzenia o zwrocie VAT dyplomatom), a w przypadku faktur elektronicznych – przesłać lub udostępnić faktury wystawione przy nabyciu towarów lub usług naczelnikowi urzędu skarbowego w dniu złożenia wniosku (np. mejlem) (projektowany § 4 ust. 3a pkt 2 rozporządzenia o zwrocie VAT dyplomatom).

Projektowane regulacje likwidują też nadmierne czynności wykonywane w związku ze zwrotem przez urząd skarbowy, tj. stemplowanie i dziurkowanie zwracanych podmiotom faktur. Modyfikują też sposób postępowania w przypadku zwrotu towaru sprzedawcy przez przedstawicielstwo, urząd albo członka personelu (np. w związku z reklamacją towaru). W takiej sytuacji, gdy dokonany został przez

sprzedawcę zwrot ceny, w tym podatku VAT, to ww. podmioty będą zobowiązane do poinformowania naczelnika urzędu skarbowego o otrzymanej fakturze korygującej i zwrocie przez sprzedawcę kwoty podatku wynikającej z tej faktury (obecnie taki obowiązek ciąży na sprzedawcy).

Pozostałe zmieniane przepisy mają charakter techniczny i dostosowujący.

Stan: 09.06.2026 r. – projekt skierowano do Komisji Prawniczej.

Planuje się, że przepisy rozporządzenia wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

Akcyza i cło

WESZŁO W ŻYCIE

1. Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie środków skażających alkohol etylowy

Zmiana rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 października 2018 r. w sprawie środków skażających alkohol etylowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 426 i 521 oraz z 2025 r. poz. 218), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 31 października 2018 r.”, jest podyktowana koniecznością:

- ograniczenia stosowania alkoholu izopropylowego jako środka skażającego alkohol etylowy do wybranych przypadków produkcji produktów biobójczych z jego udziałem, w związku z nielegalnym odzyskiwaniem tego alkoholu z preparatów biobójczych w postaci płynów i przeznaczaniem go do celów spożywczych (alkohol spożywczy), a więc celów niezgodnych z warunkami zwolnienia od akcyzy, oraz
- umożliwienia uruchomienia produkcji płynów dezynfekcyjnych na bazie alkoholu etylowego skażonego za pomocą ketonu etylowo-metylowego w ilości 1 l na 1 hl alkoholu etylowego 100% vol (MEK 1%).

Zmiana rozporządzenia z dnia 31 października 2018 r. polega na:

1. ograniczeniu stosowania alkoholu izopropylowego 10 000 ml, w ilości minimalnej na 1 hl alkoholu 100% vol, jako środka skażającego wyłącznie do wybranych przypadków produkcji produktów biobójczych. Po pierwsze zmiana ta polega na stosowaniu przedmiotowego środka skażającego do produkcji produktów biobójczych, o których mowa w pkt 3 lit. a rozporządzenia z dnia 31 października 2018 r., przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju, w postaci:

- a. płynu pakowanego w opakowania jednostkowe, o pojemności do 5000 ml lub
- b. żeli, kremów lub chusteczek do dezynfekcji, pakowanych w opakowania jednostkowe, o dowolnej pojemności (dodawany § 2 pkt 3b lit. a oraz lit. b).

Po drugie przewidziano, że stosowanie alkoholu izopropylowego 10 000 ml, w ilości minimalnej na 1 hl alkoholu 100% vol, jako środka skażającego do produkcji produktów biobójczych nieprzeznaczonych na rynek krajowy nie będzie podlegało ograniczeniom związanym z postacią produktu czy pojemnością opakowania (dodawany § 2 pkt 3c). Po trzecie przewidziano, że stosowanie alkoholu izopropylowego 10 000 ml, w ilości minimalnej na 1 hl alkoholu 100% vol, jako środka skażającego do produkcji produktów biobójczych, będących jednocześnie wyrobami medycznymi, z przeznaczeniem na rynek krajowy jak i zagraniczny, nie będzie podlegało ograniczeniom związanym z postacią produktu czy pojemnością opakowania (dodawany § 2 pkt 3d).

2. dodaniu ketonu etylowo-metylowego 1000 ml, w ilości minimalnej na 1 hl alkoholu etylowego 100% vol, jako środka służącego do skażania alkoholu etylowego, wykorzystywanego w przypadku produkcji produktów biobójczych, o których mowa w § 2 pkt 3 rozporządzenia z dnia 31 października 2018 r., w postaci żeli lub kremów, pakowanych w opakowania jednostkowe o pojemności do 500 ml (dodawany § 2 pkt 3e).

Przewiduje się, że w efekcie powyższych zmian zostanie zapewnione skuteczne funkcjonowanie zwolnień od akcyzy dla wyrobów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz ich kontroli przez ograniczenie przypadków wykorzystywania alkoholu etylowego skażonego alkoholem izopropylowym do celów spożywczych, zamiast jako produktu biobójczego (pkt 1), a także zostanie zapewnione skuteczne funkcjonowanie zwolnień od akcyzy dla produkowanych w kraju produktów biobójczych na bazie alkoholu etylowego skażonego za pomocą ketonu etylowo-metylowego w stężeniu 1% (pkt 2).

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia (21.02.2026 r.), z wyjątkiem regulacji umożliwiającej stosowanie zwolnienia od akcyzy dla środka skażającego w postaci ketonu etylowo-metylowego, o którym mowa w dodawanym § 2 pkt 3e rozporządzenia z dnia 31 października 2018 r. Wejście w życie tego przepisu przewidziano na dzień następujący po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

PROJEKTY

1. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym**

Proponuje się wprowadzenie zmian w definicjach e-papierosów zawartych w art. 2 ust. 1 pkt 34a i 34b ustawy o podatku akcyzowym. W wyniku tych zmian w sposób odmienny od pozostałych e-papierosów zostaną zdefiniowane jednorazowe i wielorazowe e-papierosy działające na zasadzie indukcji elektromagnetycznej.

Proponuje się aby w przypadku e-papierosów działających na zasadzie indukcji elektromagnetycznej, za wyjątkiem kompletnych urządzeń, o uznaniu wyrobu za e-papieros decydował element ferromagnetyczny, a nie to czy wyrób umożliwi wytworzenie i spożycie aerozolu z zawartego w nim płynu, czy nie. Jeżeli element ferromagnetyczny będzie połączony ze zbiornikiem z płynem, to zbiornik będzie e-papierosem obciążonym akcyzą w wysokości 40 zł/szt. Jeśli element ferromagnetyczny będzie połączony z urządzeniem zasilająco-sterującym - urządzenie to będzie e-papierosem obciążonym akcyzą w wysokości 40 zł/szt.

Przy czym zbiorniki z płynem do papierosów elektronicznych połączone z elementem ferromagnetycznym, przeznaczone do ponownego napełniania będą wielorazowymi e-papierosami i tym samym wyrobami akcyzowymi objętymi stawką akcyzy w wysokości 40 zł/szt. Natomiast zbiorniki z płynem do papierosów elektronicznych połączone z elementem ferromagnetycznym, nieprzeznaczone do ponownego napełniania będą jednorazowymi e-papierosami, w których zawarty płyn będzie obciążony wyższą o 40 zł akcyzą.

Wskutek zmiany definicji e-papierosów zmianie ulegną obowiązki związane z oznaczaniem tych wyrobów znakami akcyzy.

Stan: 04.03.2026 – projekt skierowano do Stałego Komitetu Rady Ministrów.

Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

2. **Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków stosowania niektórych zwolnień od podatku akcyzowego**

Zmiana rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 26 stycznia 2021 r. w sprawie warunków stosowania niektórych zwolnień od podatku akcyzowego (Dz. U. poz. 205), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 26 stycznia 2021 r.”, jest podyktowana potrzebą

dostosowania warunków zwolnienia od podatku akcyzowego paliw żeglugowych do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zwanego dalej „TSUE”, z dnia 13 marca 2025 r. w sprawie C-137/23. Przedmiotowy wyrok przyznał pierwszeństwo zasadzie opodatkowania wyrobów energetycznych zgodnie z ich rzeczywistym wykorzystaniem wynikającej z dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. WE L 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 405, z późn. zm.) nad zasadą znakowania i barwienia dla celów podatkowych niektórych wyrobów energetycznych przewidzianą w przepisach dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 6 grudnia 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str.46; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 289).

Stan: 14.01.2026 – projekt znajduje się w konsultacjach publicznych.

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy

I. Zmiany w ustawie o podatku akcyzowym

Proponuje się zdefiniowanie nowego rodzaju wyrobów akcyzowych w postaci wkładów do wielorazowych e-papierosów lub urządzeń wielofunkcyjnych i zaliczenie do tego rodzaju wyrobów akcyzowych wszystkich zbiorników, a także innych wyrobów na płyn do papierosów elektronicznych, które mogą być stosowane jako wkłady do wielorazowych e-papierosów lub urządzeń wielofunkcyjnych, w tym również pustych zbiorników przeznaczonych do napełniania płynem, które mogą być stosowane jako wkłady do wielorazowych e-papierosów lub urządzeń wielofunkcyjnych. Jednocześnie proponuje się zmianę definicji jednorazowych i wielorazowych e-papierosów w celu wyłączenia z tych definicji tych wkładów, które obecnie się w nich znajdują. Obecnie bowiem część wkładów, w niektórych przypadkach, spełnia definicję jednorazowych albo wielorazowych e-papierosów. Płyn zawarty we wkładach pozostanie wyrobem akcyzowym podlegającym opodatkowaniu akcyzą. Nie ulegną również zmianie zasady obciążania 40 zł akcyzą jednorazowych e-papierosów. Opodatkowane akcyzą pozostaną wielorazowe e-papierosy, ale tylko te z

zamontowanymi na stałe zbiornikami lub innymi wyrobami na płyn do papierosów elektronicznych. W związku z tym, że opodatkowane akcyzą będą wszystkie wkłady do wielorazowych e-papierosów przystosowanych do wymiany wkładów, ten rodzaj wielorazowych e-papierosów (tzw. doły, bazy) nie będzie podlegać opodatkowaniu akcyzą. Natomiast nie ulegnie zmianie opodatkowanie akcyzą urządzeń wielofunkcyjnych, bez względu na to czy wkłady na płyn do papierosów elektronicznych (zbiorniki lub inne wyroby) zostały w nich zamontowane na stałe, czy urządzenia te są przystosowane do wymiany wkładów. Brak zmian w opodatkowaniu urządzeń wielofunkcyjnych analogicznych do zmian w opodatkowaniu e-papierosów wynika z tego, że urządzenia wielofunkcyjne służą do waporyzacji nie tylko płynu do papierosów elektronicznych, ale również wyrobów nowatorskich. Należy ponadto zauważyć, że urządzenia wielofunkcyjne są towarem niszowym, o marginalnym udziale w sprzedaży. Natomiast brak objęcia opodatkowaniem akcyzą wkładów/zbiorników na płyn do papierosów elektronicznych stosowanych w urządzeniach wielofunkcyjnych mógłby prowadzić do rozszczęlnienia regulowanego obszaru opodatkowania akcyzą wkładów do wielorazowych papierosów elektronicznych. Proponuje się opodatkowanie wkładów stawką akcyzy równą obecnie stosowanej dla wielorazowych e-papierosów oraz urządzeń wielofunkcyjnych, tj. 40 zł za sztukę. W konsekwencji stawka akcyzy na wkłady, które obecnie mieszczą się w definicji e-papierosów (np. zbiorniki połączone z grzałką elektryczną) pozostanie na niezmiennym poziomie 40 zł za sztukę. Do nowych wyrobów (wkładów do wielorazowych e-papierosów lub urządzeń wielofunkcyjnych) będą miały zastosowanie ogólne przepisy dotyczące opodatkowania akcyzą wyrobów akcyzowych, w tym przedmiotu opodatkowania, powstania obowiązku podatkowego, właściwości organów podatkowych, rejestracji podmiotów, deklaracji akcyzowych, ewidencji, terminów płatności akcyzy oraz postępowania w przypadku importu. W zakresie produkcji i przemieszczania tych wyrobów przyjmuje się rozwiązania analogiczne jak w przypadku innych wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych. W konsekwencji do tych wyrobów będzie miała zastosowanie na terytorium kraju procedura zawieszenia poboru akcyzy zgodnie z art. 40 ust. 6 ustawy o podatku akcyzowym. Podmioty, które produkują te wyroby, magazynują je lub przetwarzają i będą chciały skorzystać z instytucji zawieszenia poboru akcyzy, będą obowiązane uzyskać zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zmienić posiadane już zezwolenia. Wyroby te będą mogły być produkowane poza składem podatkowym, bez procedury zawieszenia poboru akcyzy tylko w przypadkach wymienionych w art. 47 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy o podatku akcyzowym, czyli m.in. z zastosowaniem instytucji przedpłaty akcyzy. Przemieszczanie tych wyrobów na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy będzie się odbywało z zastosowaniem Systemu EMCS PL2. Podmiotami

uprawnionymi do przemieszczania tych wyrobów z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy będą podmioty, które posiadają zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający. W obrocie wewnątrzwspólnotowym w stosunku do tych wyrobów będą miały zastosowanie regulacje odnoszące się do wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych. Opisane rozwiązanie wymaga odpowiedniego okresu *vacatio legis*. Proponuje się, aby znowelizowane przepisy weszły w życie z zachowaniem 6 miesięcznego okresu *vacatio legis*. W terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy zmieniającej wejdą w życie przepisy przejściowe, które umożliwią przedsiębiorcom dostosowanie się do nowych przepisów poprzez zarejestrowanie, uzyskanie zezwoleń akcyzowych, dopełnienie obowiązków związanych z oznaczaniem znakami akcyzy, administracji podatkowej dostosowanie systemów informatycznych, a wytwórcy banderol wyprodukowanie odpowiednich znaków akcyzy.

II. Zmiany dostosowawcze w ustawie – Kodeks karny skarbowy

Zmiany dostosowujące w ustawie – Kodeks karny skarbowy są związane z opodatkowaniem akcyzą nowych wyrobów akcyzowych w postaci wkładów do wielorazowych e-papierosów lub urządzeń wielofunkcyjnych. Zmiany te polegają na: 1) uzupełnieniu katalogu wyrobów akcyzowych, wobec których następuje wykonanie orzeczenia sądu o ich przepadku poprzez ich zniszczenie (art. 31 § 6 kks) – o wkłady do wielorazowych papierosów elektronicznych lub urządzeń wielofunkcyjnych. Obecnie w katalogu tych wyrobów znajdują się: wyroby tytoniowe, susz tytoniowy, płyn do papierosów elektronicznych, wyroby nowatorskie, jednorazowe papierosy elektroniczne, urządzenia do waporyzacji, zestawy części do urządzeń do waporyzacji, saszetki nikotynowe i inne wyroby nikotynowe oraz urządzenia i maszyny do ich produkcji lub pakowania. Dodanie nowych wyrobów w art. 31 § 6 kks spowoduje, że wykonanie orzeczenia sądu o przepadku poprzez zniszczenie będzie następowało zarówno w stosunku do tych dodanych wyrobów, jak również urządzeń i maszyn służących do ich produkcji lub pakowania, 2) uwzględnieniu w art. 53 § 30d kks zawierającym katalog określeń użytych w art. 31 § 6 i w rozdziale 6 kks, które na gruncie kks mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, wkładów do wielorazowych papierosów elektronicznych lub urządzeń wielofunkcyjnych.

Stan: 13.03.2026 – znajduje się na etapie opiniowania

Planuje się, że zmiany przewidziane w ustawie o podatku akcyzowym wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów, które wejdą w życie odpowiednio z dniem

następującym po dniu ogłoszenia, po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia lub po upływie 5 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy zmieniającej.

[Link](#)

Podatki dochodowe

WESZŁO W ŻYCIE

1. Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie przedłużenia terminów przesyłania ksiąg rachunkowych w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych

Projektowane rozwiązanie przedłuży terminy realizacji obowiązków ustawowych wobec określonych grup podatników, tj. podatkowych grup kapitałowych oraz podatników i spółek niebędących osobami prawnymi.

Oczekiwanym efektem regulacji jest umożliwienie podatnikom prawidłowego i terminowego dostosowania systemów finansowo księgowych do wymogów przekazywania ksiąg rachunkowych w jednolitej strukturze logicznej, ograniczenie ryzyka błędów w raportowaniu oraz zapewnienie sprawnego wdrożenia nowych obowiązków bez negatywnego wpływu na realizację dochodów budżetu państwa.

Rozporządzenie weszło w życie 20 lutego 2026 r.

[Link](#)

PROJEKTY

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw

Projekt zakłada:

1) Opodatkowanie przychodów z odpłatnego zbycia rzeczy ruchomych otrzymanych przez najbliższą rodzinę przedsiębiorcy (lub inną osobę i nabycie korzysta ze zwolnienia od podatku od spadków i

darowizn), który wykupił tę rzecz do majątku prywatnego po zakończeniu leasingu operacyjnego, a którą wcześniej wykorzystywał w działalności gospodarczej, jeżeli rodzina (lub inna osoba) korzysta ze zwolnienia z podatku od spadków i darowizn i odpłatnego zbycia dokona przed upływem 3 lat od otrzymania.

2) Jednoznacznie wskazanie, iż przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych oraz innych rzeczy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy PIT, które ma na celu uregulowanie w całości lub w części zobowiązania, w tym z tytułu zaciągniętej pożyczki (kredytu), jest wysokość zobowiązania uregulowanego w następstwie takiego odpłatnego zbycia (*datio in solutum*).

3) Doprecyzowanie zasad korzystania z ulgi mieszkaniowej, poprzez wskazanie, że ma ona służyć zaspokojeniu własnych potrzeb mieszkaniowych podatnika. Realizacją tych potrzeb będzie nabycie nieruchomości albo praw o charakterze mieszkalnym albo gruntów pod budowę własnego domu, jeżeli podatnik nie ma innej nieruchomości, lokalu mieszkalnego.

4) Jednoznaczne wskazanie, iż podatnik może dochody stanowiące podstawę obliczenia daniny solidarnościowej pomniejszyć o straty z lat ubiegłych. Straty te będą mogły pomniejszyć dochody uzyskane z tego samego źródła przychodów, z którego dochody stanowią podstawę obliczenia daniny solidarnościowej. Rozstrzygnięcie wprost, iż podatnik dochodów tych nie może pomniejszyć o inne przysługujące osobom fizycznym, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym, odliczenia lub pomniejszenia. Poszerzenie podstawy obliczenia daniny solidarnościowej o dochody z IP Box.

5) Opodatkowanie w ustawie CIT i PIT dochodów wspólników osiągniętych z likwidacji spółki niebędącej osobą prawną powstałej z przekształcenia spółki, jeżeli likwidacja spółki niebędącej osobą prawną nastąpi w określonym terminie (wcześniej niż 3 lata kalendarzowe) po przekształceniu spółki;

6) Uszczelnieniu przepisów ograniczających amortyzację w spółkach nieruchomościowych poprzez wyraźne wskazanie, że brak jest możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych w przypadku nieruchomości klasyfikowanych dla celów rachunkowych jako inwestycje – dodanie nowego ust. 6a w art. 15 ustawy CIT oraz ust. 8aa w art. 22 ustawy PIT.

7) Wyłączeniu możliwości amortyzacji wartości firmy powstającej na skutek przyjęcia do odpłatnego korzystania -uchylenie art. 16b ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy CIT oraz 22b ust. 2 w pkt 1 lit. b ustawy PIT.

8) Wprowadzenie zmian o charakterze doprecyzującym w podatku od przerzuconych dochodów (art. 24aa ustawy CIT).

9) Opodatkowanie 17% stawką ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, przychodów ze świadczenia usług, jeżeli są one świadczone na rzecz podmiotu powiązanego, np. na rzecz spółki z o.o., w której podatnik jest wspólnikiem.

10) Rozszerzenie zakresu stosowania art. 10 ust. 4 ustawy PIT nakazującego zaliczać przychody, które ustawa PIT zaliczane do źródła z kapitałów pieniężnych, do tego źródła przychodów, do których zalicza się otrzymane przez podatnika świadczenie w naturze, nieodpłatne świadczenie lub świadczenie częściowo odpłatne w postaci instrumentu finansowego, także na inne przypadki uzyskiwania przychodów z instrumentów finansowych lub praw majątkowych.

11) Jednoznaczne określenie, że w przypadku odpłatnego zbycia udziałów (akcji) spółki powstałej z przekształcenia innej spółki, kosztem uzyskania przychodów są wydatki na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) spółki przekształcanej.

12) Doprecyzowanie skutków podatkowych, jakie powstają dla wspólnika spółki będącej podatnikiem podatku CIT w związku ze zmniejszeniem przysługującego mu udziału w kapitale zakładowym na skutek obniżenia wartości nominalnej posiadanych udziałów bądź akcji, bez ich prawnego unicestwienia.

13) Doprecyzowaniu przepisów w zakresie zasad amortyzacji środków trwałych przez podatników osiągających dochody podlegające zwolnieniu z opodatkowania podatkiem dochodowym poprzez wprowadzenie odpowiednich odwołań w przepisach oraz wprowadzenie braku możliwości obniżenia lub podwyższenia stawki amortyzacyjnej (stosowanej w danym roku podatkowym) po upływie terminu złożenia zeznania rocznego i zapłaty należnego podatku za ten rok.

14) Wprowadzenie zróżnicowania wysokości uproszczonej podstawy opodatkowania w zależności od wielkości podatnika (podatnicy z przychodami powyżej 50 mln euro oraz pozostali podatnicy) oraz zmiany w zakresie przepisów dotyczących wyłączeń z opodatkowania minimalnym CIT poprzez wskazanie, że opodatkowaniu tym podatkiem nie podlegają podatnicy, których rentowność, w jednym z 2 lat podatkowych (przed zmianami 3 lat podatkowych) bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który należny jest minimalny CIT, wynosiła min. 2%.

15) Uzależnienie możliwości korzystania z preferencji IP Box od zatrudniania co najmniej 3 osób fizycznych niebędących podmiotami powiązanymi z podatnikiem.

16) Doprecyzowanie definicji małego podatnika poprzez wprowadzenie zasad określających sposób ustalania wartości przychodu ze sprzedaży w przypadku gdy poprzedni rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy.

17) Wprowadzenie definicji podatnika oraz podmiotu rozpoczynającego działalność lub rozpoczynającego prowadzenie działalności, zgodnie z którą za takiego podatnika (podmiot) nie uznaje się podatnika (podmiotu) kontynuującego działalność przedsiębiorstwa innego podatnika (podmiotu).

18) Zmiany w zakresie rozdysponowanego dochodu z tytułu zysku netto w ryczałcie od dochodów spółek poprzez wprowadzenie domniemania, że każda wypłata lub dystrybucja zysku w jakiegokolwiek formie po zakończeniu opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek następuje z zysku wypracowanego w okresie opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek.

19) Doprecyzowanie definicji ukrytych zysków w ryczałcie od dochodów spółek poprzez eliminację przesłanki związku z prawem do udziału w zysku oraz poszerzenie katalogu ukrytych zysków m.in. o wszelkiego rodzaju opłaty i należności wynikające z umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

20) Wprowadzenie definicji wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, zgodnie z którą za takie wydatki uznaje się wydatki które zostały poniesione w innym celu niż osiągnięcie przychodów lub zachowanie albo zabezpieczenie źródła przychodów oraz wszelkie rodzaju opłaty i należności publicznoprawne o charakterze sankcyjnym.

21) Uznanie skuteczności zmiany formy opodatkowania na ryczałt od dochodów spółek w przypadku braku podpisania lub podpisania po terminie sprawozdania finansowego przez kierownika jednostki, jeśli pozostałe warunki formalne i obowiązki związane ze zmianą formy opodatkowania przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego zostały spełnione.

Stan: 28.11.2025 – projekt znajduje się w konsultacjach publicznych.

Planuje się, że przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

[Link](#)

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

Proponowane rozwiązania stanowią odpowiedź na istniejące potrzeby dotyczące obowiązków dotyczących przekazywania Jednolitego Pliku Kontrolnego (JPK) w zakresie, w jakim dotyczą podatków prowadzących księgi rachunkowe. Obowiązujące terminy ustawowe w zakresie przekazywania ksiąg rachunkowych z wykorzystaniem odpowiednich struktur logicznych JPK w podatkach dochodowych poprzedzają termin na zatwierdzenie rocznego sprawozdania finansowego oraz ostatecznego zamknięcia ksiąg rachunkowych. W konsekwencji podatnicy mają praktyczne problemy z prawidłowym wypełnianiem ciążących na nich obowiązków.

Zgodnie z obecnie obowiązującym stanem prawnym przekazanie ksiąg rachunkowych z wykorzystaniem odpowiednich struktur logicznych JPK w podatkach dochodowych następuje:

- na gruncie ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, ze zm.) po zakończeniu roku podatkowego w terminie do dnia upływu terminu złożenia zeznania, tj. do 31 kwietnia,
- na gruncie ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.) w terminie do końca trzeciego miesiąca następnego roku podatkowego lub roku obrotowego.

Stosownie do ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.) termin na zatwierdzenie przez organ zatwierdzający rocznego sprawozdania finansowego wynosi nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia bilansowego. Z kolei ostateczne zamknięcie i otwarcie ksiąg rachunkowych jednostki kontynuującej działalność powinno nastąpić najpóźniej w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy.

Ponadto, w obecnym stanie prawnym brakuje regulacji pozwalających na podpisywanie ksiąg podatkowych w podatkach dochodowych (PIT, CIT i zryczałtowany podatek dochodowy) przez pełnomocników posiadających pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji.

Proponuje się wydłużenie terminu na przesyłanie JPK w podatkach dochodowych (PIT i CIT) do końca siódmego miesiąca po zakończeniu roku podatkowego lub obrotowego podmiotom prowadzącym księgi rachunkowe. Brak jest przy tym uzasadnienia do wydłużenia tego terminu podatnikom PIT prowadzącym inne księgi podatkowe, np. podatkową księgę przychodów i rozchodów, w przypadku

których wykonanie obowiązku przekazania JPK nie jest uwarunkowane zatwierdzeniem sprawozdania finansowego.

Proponuje się również wprowadzenie przepisów, zgodnie z którymi pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji składanej za pomocą środków komunikacji elektronicznej udzielone na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa będzie miało zastosowanie odpowiednio do ksiąg podatkowych w podatkach dochodowych.

Stan: 18.02.2026 – projekt skierowano do Stałego Komitetu Rady Ministrów.

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w informacji o opodatkowaniu wyrównawczym

Ustawa z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych (Dz.U. 2024 poz. 1685) („Ustawa GloBE”) zaimplementowała do polskiego porządku prawnego przepisy dyrektywy Rady (UE) 2022/2523 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii Europejskiej („Dyrektywa”). Celem Dyrektywy było wdrożenie w Unii Europejskiej (UE) Globalnych zasad przeciwdziałania erozji podstawy opodatkowania („Zasad GloBE”), tj. głównej części tzw. Filaru II OECD.

Zgodnie z art. 133. Ust. 1 Ustawy GloBE jednostka składowa grupy zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązana składać do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, według ustalonego wzoru, informację o opodatkowaniu wyrównawczym za rok podatkowy, w terminie do końca 15. miesiąca następującego po zakończeniu tego roku podatkowego.

Zgodnie z art. 133 ust. 11 Ustawy GloBE Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych zawartych w informacji o opodatkowaniu wyrównawczym.

Niniejsze rozporządzenie wypełnia delegację ustawową zawartą w art. 133 ust. 11 Ustawy GloBE zawierając szczegółowy zakres danych zawartych w informacji o opodatkowaniu wyrównawczym.

Informacja o opodatkowaniu wyrównawczym jest składana w formie „schemy” xml będącej uniwersalną, obowiązującą na całym świecie formą składania GloBE Information Return (GIR). Dlatego zakres danych w każdym GIR składanym na całym świecie jest co do zasady taki sam. Forma określenia tego zakresu jest pochodną systemu prawnego danego państwa. W przypadku Polski, publikacja zakresu danych nastąpi w formie rozporządzenia.

Stan: 18.02.2026 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ogłoszenia.

[Link](#)

Pozostałe

PROJEKTY

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi oraz niektórych innych ustaw

Dla zapewnienia uszczelnienia systemu podatkowego w obszarze obrotu betonem zaproponowano objęcie systemem SENT przewozu betonu, do wszystkich podmiotów odbierających, w tym również osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Wprowadzenie do porządku prawnego projektowanej regulacji powinno w znacznym stopniu przyczynić się do zredukowania nieuczciwych praktyk stosowanych przez podmioty funkcjonujące w obszarze obrotu betonem. Uwzględnienie podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej w systemie SENT ma na celu uszczelnienie systemu podatkowego w zakresie obrotu tymi towarami. Analiza ryzyka wskazuje, że znaczna część uszczupień wiąże się z dostawami betonu do prywatnych inwestorów, tj. osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Ze względu na właściwości i specyfikę przewozu betonu i jego wykorzystania zaproponowano możliwość alternatywnego zgłaszania przewozów w przypadku zawarcia umowy (kontraktu) pomiędzy podmiotami gospodarczymi na dostawę betonu przekraczającą określoną ilość. Podmiot wysyłający będzie mógł, przed rozpoczęciem pierwszego

przewozu tego towaru, przestać do rejestru jedno zgłoszenie kontraktowe obejmujące realizację całej umowy.

W trakcie dotychczasowych kilkuletnich doświadczeń stosowania przepisów ustawy SENT zarówno po stronie administracji, jak i branż zrzeszających podmioty dokonujące obrotu towarami objętymi systemem SENT, zidentyfikowane zostały ryzyka potencjalnych nadużyć, które uzasadniają wprowadzenie dalszych rozwiązań uszczelniających. Podstawowym założeniem projektu, co do zasady, jest objęcie systemem SENT przewozu towarów wrażliwych, bez względu na cel takiego przewozu – dotychczas monitorowaniem objęty był przewóz towarów przez terytorium RP w tzw. tranzycie (rozpoczęcie i zakończenie przewozu poza krajem), a w przypadku przewozu towaru kończącego się lub rozpoczynającego się na terytorium kraju, gdy towar jest przedmiotem dostawy, wewnątrzspółnotowej dostawy towarów, eksportu, nabycia, wewnątrzspółnotowego nabycia towarów czy importu, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Projektowana zmiana polega na objęciu systemem SENT również przewozów towaru: :

- w celu wykonania na nim usług lub czasowego używania (np. w celu konfekcjonowania),
- przemieszczanego pomiędzy magazynami jednego podmiotu (w ramach aktualnie funkcjonującego, tzw. przesunięcia międzymagazynowego),
- będącego przedmiotem zwrotu (towar nie został przyjęty, jest reklamowany).

Doregulowanie obowiązków dotyczących ww. przypadków umożliwi skuteczniejsze monitorowanie przewozu towarów wrażliwych. Cechą realizowanego obrotu gospodarczego poza klasycznym elementem dostawy w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług i związanym z nią przewozem jest również przemieszczanie towarów w związku ze świadczeniem przez podmiot odbierający/wysyłający usług zmierzających, m.in. do nadania towarowi nowych właściwości poprzez jego uszlachetnienie, czy też umożliwiających jego dalsze odsprzedanie.

Wprowadzenie obowiązku zgłoszenia przewozu w sytuacji realizowania przez podmiot tzw. przesunięcia międzymagazynowego, o ile jest ono związane z przewozem po drodze publicznej bądź krajowej sieci kolejowej stanowi kolejny element uszczelnienia systemu monitorowania i minimalizuje ryzyko związane z nieuprawnionym wykorzystywaniem tej procedury (zwolnienie z obowiązku dokonania zgłoszenia przewozu) przez uczestników realizowanego przewozu towarów wrażliwych.

Wprowadzenie obowiązku dokonania zgłoszenia przewozu z chwilą dokonania zwrotu towaru, jego reklamacji stanowi wyjście naprzeciw sytuacji, które na stałe są wpisane w realia prowadzonej działalności gospodarczej i stanowi odpowiedź na pojawiające się pytania związane z możliwością realizacji przewozu towaru, który pierwotnie był przedmiotem zgłoszenia do systemu SENT, a z różnych powodów nie został przyjęty w miejscu dostarczenia i powstała konieczność jego dalszego przewozu - podmiot odbierający, może w ramach realizowanego łańcucha dostaw odmówić przyjęcia towaru, reklamować jego jakość itp.

Proponuje się, aby zaniechanie obowiązku potwierdzania odbioru albo uzupełniania danych niezgodnie ze stanem faktycznym skutkowało nałożeniem kary pieniężnej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Co do zasady, potwierdzenia odbioru dokonuje podmiot odbierający. Proponuje się odstępstwo od tej zasady w przypadku przewozu betonu do osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. Wówczas potwierdzenia odbioru dokonywałby podmiot wysyłający. Zaniechanie tego obowiązku albo uzupełnienie danych niezgodnie ze stanem faktycznym skutkowałoby nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, analogicznie jak ma to miejsce obecnie w przypadku braku potwierdzenia odbioru paliwa opałowego. Wyjątkiem będą osoby fizyczne, które będą nabywać beton, bowiem na nie, nie będzie mogła być nałożona żadna sankcja, z uwagi na fakt, że to nie te osoby będą obowiązane do potwierdzenia odbioru, lecz podmiot wysyłający (dostawca towaru) Zaproponowano również zmianę przestanek odstąpienia od nałożenia kar pieniężnych za nieprzestrzeganie obowiązków nałożonych ustawą o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi. Proponuje się aby odstąpienie od nałożenia kary warunkowane było okolicznościami sprawy ściśle związanymi ze stwierdzonym naruszeniem. Natomiast przestanka ważnego interesu podmiotu lub interesu publicznego byłaby weryfikowana, na etapie wniosku o zastosowanie ulgi w spłacie nałożonej kary pieniężnej (odroczenia terminu płatności, rozłożenia na raty, umorzenia w całości lub w części).

Dodatkowo jest planowane wprowadzenie uprawnień dla organów właściwych w zakresie rolnictwa oraz ochrony środowiska do korzystania z danych z rejestru SENT, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań. Zaproponowane rozwiązania umożliwią sprawniejsze działanie tych organów oraz zapewnią efektywne monitorowanie przewozu produktów rolnych i zwalczanie przestępczości środowiskowej. Proponowane zmiany mają na celu zagwarantowanie skuteczniejszego nadzoru nad systemem gospodarki odpadami. Sprawowanie skutecznego nadzoru nad strumieniem odpadów ma zapobiec prowadzeniu gospodarki odpadami w szarej strefie. Zakłada się, że przedstawione zmiany wpłyną pozytywnie na ochronę środowiska naturalnego w Polsce przez

zwiększenie skuteczności działań prewencyjnych, podniesienie poziomu świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz efektywniejsze zwalczanie szarej strefy w gospodarce odpadowej. Zaproponowane rozwiązanie umożliwi również organom właściwym do spraw rolnictwa realizację zadań w zakresie spraw dotyczących produkcji roślinnej i zwierzęcej.

Planowane jest również, w zmianie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 i 497), rozszerzenie katalogu organów (o organy inspekcji ochrony środowiska), którym organy podatkowe będą udostępniać dane niezawarte w aktach spraw podatkowych, jeżeli znajdują się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych.

Zmiany ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, z późn. zm.), zmierzają do ujednoczenia sposobu pobierania kaucji i w części dotyczącej jej poboru wprowadzają dodatkową możliwość poboru kaucji przez funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej w formie bezgotówkowej, za pomocą karty płatniczej.

Zmiany w ustawie o KAS eliminują wątpliwości interpretacyjne, w części stanowią wykonanie wniosków pokontrolnych NIK oraz wprowadzają możliwość wykorzystywania zamknięć urzędowych w formie plomb elektronicznych do przewozów innych niż przewóz towarów objętych systemem SENT. Zaprojektowana regulacja daje możliwość Ministrowi Finansów do wyznaczenia, w drodze rozporządzenia, jednostkę sektora finansów publicznych lub instytut badawczy do przetwarzania tych danych, w tym ich analizy, a także do wykonywania czynności związanych z technicznym utrzymaniem i rozwojem rejestru. W przypadku realizacji tych zadań przez instytut badawczy, otrzymują one dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Stan: 12.03.2026 – projekt po pierwszym czytaniu na posiedzeniu Sejmu.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

- 1) m.in. usprawniających funkcjonowanie organów administracji publicznej oraz postępowań administracyjnych w ustawie SENT, które wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) wprowadzających kary pieniężne w ustawie SENT oraz objęcie przewozów międzymagazynowych systemem SENT, które wejdą w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

2. **Projekt rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi**

Zmiana obowiązującego prawa poprzez dodanie do listy towarów objętych systemem SENT towaru z pozycji CN 1518, która ma na celu uwzględnienie postulatu zgłoszonego przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, podyktowana jest potrzebą zwiększenia nadzoru nad rynkiem obrotu olejami i tłuszczami, a także pozwoli na ograniczenie pojawiających się nieprawidłowości związanych m.in. z celowym przekwalifikowaniem przez przedsiębiorców pełnowartościowego oleju na zużyty olej kuchenny, który jest pożądanym na rynku surowcem do produkcji biopaliw.

Oczekiwanym efektem jest redukcja nieuczciwych praktyk podmiotów uczestniczących w całym łańcuchu dostaw. Przewóz towarów z pozycji CN 1518 będzie objęty systemem SENT, jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tą pozycją przekroczy 500 kg lub jej objętość przekroczy 500 litrów. Dodatkowo, dla towarów z pozycji CN 1518 będą obowiązywać takie same wyłączenia jak dla pozostałych towarów z grupy olejów roślinnych, określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2022 r. w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, tj. w przypadku objęcia procedurą celną tranzytu, składowania, odprawy czasowej, przetwarzania, wywozu albo powrotnym wywozem, a także

przemieszczania w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy. Dodatkowo, systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie będzie podlegał przewóz tych towarów w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekroczy 26 kg lub objętość nie przekroczy 26 litrów.

Wdrażana zmiana wprowadzi nowe obowiązki dla podmiotów gospodarczych, których naruszenie skutkuje karami pieniężnymi. W przypadku, gdy w wyniku swojego celowego działania lub zaniechania lub niedbalstwa podmioty zobowiązane nie wypełnią swoich obowiązków będą one zobowiązane do uiszczenia kary pieniężnej, o której mowa w ustawie SENT, której wymiar będzie miał także charakter dyscyplinujący i prewencyjny.

Stan: 11.03.2026r – projekt skierowano do Komisji Prawniczej.

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw

Propozycje rozwiązań przyjętych w projekcie w zakresie Ordynacji podatkowej obejmują m.in.:

1) Doprecyzowanie rodzaju terminu ulegającego wydłużeniu w przypadku, gdy jego koniec przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy.

W celu wykluczenia ewentualnego stosowania przepisu art. 12 § 5 Ordynacji podatkowej do obliczania końca terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, proponuje się jego doprecyzowanie tak, aby nie było wątpliwości, że przepis ten odnosi się do terminu do wykonania czynności. Proponowana zmiana zapewni podatnikom poczucie stabilności i bezpieczeństwa prawnego.

2) Wyłączenie przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych poprzez zmianę art. 14b § 2a Ordynacji podatkowej.

3) Urealnienie treści zastrzeżenia przy zasadach ustalania właściwości miejscowej organów podatkowych. Zastąpienie w art. 17 § 1 i art. 17a Ordynacji podatkowej wyrazów „ustawy podatkowe” wyrazami „przepisy prawa podatkowego” zapewni uwzględnienie przypadków, gdy właściwość miejscowa organów podatkowych jest określana nie tylko w ustawach, ale także w drodze aktów wykonawczych.

4) Zmianę przesłanek ograniczających stosowanie w praktyce instytucji wyznaczenia przez Szefa KAS i dyrektora izby administracji skarbowej organu podatkowego do prowadzenia kontroli podatkowych lub postępowań podatkowych oraz rozszerzenie stosowania tej instytucji na sprawy dotyczące płatników.

Zmiana przesłanek uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczności zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, które obecnie warunkują możliwość wyznaczenia przez Szefa KAS i dyrektora izby administracji skarbowej organu podatkowego właściwego do przeprowadzenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego w sprawach dotyczących podatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych organów, pozwoli na elastyczne zarządzanie zasobami kadrowymi i usprawnienie działania KAS, także w sprawach dotyczących płatników. W miejsce przesłanki uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczności zabezpieczenia dowodów jego popełnienia wprowadzono przesłankę powiązania postępowań albo kontroli, które są prowadzone lub które mają być wszczęte w szczególności ze względu na wspólne elementy stanu faktycznego lub materiału

dowodowego postępowania albo kontroli, lub ze względu na wpływ rozstrzygnięcia w jednym postępowaniu na inne postępowanie.

5) Doprecyzowanie przepisu umożliwiającego organowi podatkowemu określenie prawidłowej wysokości zwrotu podatku lub podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych.

W wyniku proponowanej zmiany, nowelizowany przepis będzie wskazywał wprost na możliwość określenia wysokości podatku naliczonego do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych (sytuacja gdy u podatnika w danym okresie rozliczeniowym nie występuje podatek należny, a jedynie podatek naliczony z bieżących zakupów, przy czym zostały stwierdzone nieprawidłowości w zakresie podatku naliczonego).

6) Wprowadzenie zmiany dostosowawczej związanej z wdrożeniem integracji platformy usług skarbowo-celnych PUESC z systemem płatności BLIK.

Wprowadzenia do art. 60 § 1b zmiany dostosowawczej, obejmującej platformę PUESC.

7) Doprecyzowanie kolejności zaliczania wpłat dokonanych tytułem rat, na które rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę, oraz rat podatku.

W wyniku doprecyzowania przepisów nie będzie wątpliwości, że wpłaty dokonane tytułem rat, na które rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę, oraz rat podatku zalicza się na poczet raty o najwcześniejszym terminie płatności.

8) Podwyższenie wysokości podatku uprawniającej do zapłaty przez inny podmiot niż podatnik.

Zwiększenie tej kwoty z 1000 zł do 5000 zł stworzy szersze możliwości dla dokonywania zapłaty podatków bez angażowania podatnika i zapewni spójność systemową z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zgodnie z art. 71ca pkt 5 tej ustawy, należność pieniężna, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia oraz koszty egzekucyjne mogą być zapłacone organowi egzekucyjnemu przez inny podmiot, jeżeli łączna wysokość tych należności nie przekracza 5000 zł. W trybie egzekucji administracyjnej dochodzone są co do zasady należności publicznoprawne, w tym podatki. Nie ma uzasadnienia do różnicowania wysokości podatku możliwej do zapłaty przez dowolny podmiot (dowolną osobę), w zależności od tego czy zostanie zapłacona na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej, czy przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

9) Doprecyzowanie wyłączenia obowiązku zaokrąglania odsetek za zwłokę w przypadku zaliczenia wpłaty, nadpłaty lub zwrotu podatku.

W wyniku doprecyzowania przepisów nie będzie wątpliwości, że w przypadku zaliczania wpłaty, nadpłaty i zwrotu podatku, niepokrywających w całości zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, zasada zaokrąglania przewidziana w art. 63 § 1 Ordynacji podatkowej nie znajdzie zastosowania do części podatku i odsetek za zwłokę, pokrywanych z zaliczanej wpłaty, zaliczanej nadpłaty lub zaliczanego zwrotu podatku.

10) Wprowadzenie możliwości umorzenia podatku przed terminem jego płatności.

Wylimuje to konieczność czekania przez podatników na powstanie zaległości podatkowej, co aktualnie jest warunkiem zastosowania ulgi. W przypadku podatku od nieruchomości, rolnego czy leśnego, już od momentu doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego podatnik będzie mógł wnioskować o umorzenie wynikającego z niej podatku, nie czekając na nadejście terminu płatności poszczególnych rat. Instytucja umorzenia podatku będzie dotyczyć także innych podatków w przypadku, gdy znana będzie wysokość podatku, a nie upłyne jeszcze termin jego płatności. Podatnik będzie mógł w tym zakresie złożyć deklarację podatkową i wniosek o umorzenie podatku, zanim upłyne termin jego płatności. Jeżeli zrobi to wystarczająco wcześnie, wniosek może być rozpatrzony jeszcze przed terminem płatności. Instytucja ta będzie miała zastosowanie także do podatku od towarów i usług i podatku akcyzowego.

11) Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanej deklaracji.

Proponuje się zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanej deklaracji składanej po upływie terminu do jej złożenia. W takim przypadku za datę wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nadpłaty będzie przyjmowana data złożenia tej korekty. Uprości to procedurę stwierdzenia nadpłaty wynikającej ze skorygowanej deklaracji oraz zaoszczędzi czas i koszty przeznaczane obecnie przez organy podatkowe na wzywaniu podatników do złożenia brakującego wniosku o stwierdzenie nadpłaty. Jednocześnie wprowadzono obowiązek dołączania uzasadnienia przyczyn złożenia korekty, gdy wysokość nadpłaty z niej wynikającej przekracza 10 000 zł. Zminimalizuje to liczbę przypadków, w których konieczne będzie wzywanie podatnika do wyjaśnienia wątpliwości związanych z korektą, kiedy z korekty wynika nadpłata w znacznej wysokości.

12) Uzupelnienie regulacji dotyczących zwrotu podatku, terminów zwrotu nadpłaty oraz jej oprocentowania.

Uregulowanie w Ordynacji podatkowej terminu do dokonania zwrotu podatku, a także przypadków, w których będzie przysługiwało oprocentowanie tego zwrotu usunie związane z tym wątpliwości w przypadkach, gdy ustawa właściwa dla danego podatku tych kwestii nie reguluje, zabezpieczając w ten sposób interes podatnika. Tak jak w przypadku instytucji nadpłaty, przepisy Ordynacji podatkowej będą zawierać kompletne normy ogólne dotyczące terminu zwrotu podatku przewidzianego w przepisach prawa podatkowego, a także oprocentowania tego zwrotu.

W wyniku uzupełnienia przepisów dotyczących terminów zwrotu nadpłaty zostaną wyeliminowane wątpliwości, w jakim terminie powinna zostać zwrócona nadpłata w przypadku, gdy sąd administracyjny wyda wyrok uchylający zarówno decyzję organu drugiej, jak i pierwszej instancji.

Uregulowanie sposobu naliczania oprocentowania nadpłaty powstałej w wyniku zastosowania się do interpretacji indywidualnej, która następnie została zmieniona lub której wygaśnięcie stwierdzono albo która została uchylona prawomocnym orzeczeniem sądu administracyjnego, rozwiąże problem luki prawnej, zidentyfikowanej w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych, bez konieczności stosowania analogii. Projektowane rozwiązanie znajdzie zastosowanie przykładowo w sytuacji, gdy podatnik stosując się do interpretacji indywidualnej, złożył korektę deklaracji, z której wynika wyższy, niż zadeklarowano poprzednio, podatek do zapłaty, a następnie w wyniku zmiany tej interpretacji złożył wniosek o stwierdzenie nadpłaty. W takim przypadku podatnik uzyska oprocentowanie nadpłaty liczone od dnia jej powstania.

13) Uporządkowanie pojęć dotyczących obowiązków w zakresie składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schematach podatkowych (MDR). Dostosowanie kwestii składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schematach podatkowych w przypadku promotora, na którym ciąży chroniona tajemnica zawodowa zgodnie z wyrokiem TSUE w sprawie C-694/20 Orde van Vlaamse Balies i in. z dnia 08 grudnia 2022 r. i w konsekwencji zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC-8) w odniesieniu do regulacji związanej z zapewnieniem prawa pośrednikom do zwolnienia z obowiązku przekazywania informacji dotyczących podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych, jeżeli taki obowiązek zgłoszenia stanowiłby naruszenie prawniczej tajemnicy zawodowej (art. 8ab ust. 5 dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG). Ponadto nowelizacja dostosowuje kwestię

prawniczej tajemnicy zawodowej również do wyroku TSUE w sprawie C-623/22 Belgian Association of Tax Lawyers i in. z dnia 29 lipca 2024 r. Efektem będzie zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

14) Zdefiniowanie jednego podmiotu – „promotora” (w miejsce dotychczasowego „promotora” i „wspomagającego”).

Projektowana zmiana polega na wyeliminowaniu z Ordynacji podatkowej definicji „promotora” zawartej w art. 86a § 1 pkt 8 OP i definicji „wspomagającego” zawartej w art. 86a § 1 pkt 18 OP oraz zastąpienie ich definicją „promotora”. W związku z czym, przez „promotora” rozumie się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która opracowuje, oferuje, udostępnia lub wdraża schemat podatkowy lub zarządza wdrażaniem schematu podatkowego, albo przy zachowaniu staranności ogólnie wymaganej w dokonywanych czynnościach, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru działalności, obszaru specjalizacji oraz przedmiotu wykonywanych czynności zdaje sobie sprawę lub powinna zdawać sobie sprawę, że podjęła się wobec schematu podatkowego, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, czynności wspierających, oraz dodatkowo jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub posiada stały zakład w państwie członkowskim Unii Europejskiej, za którego pośrednictwem świadczone są usługi dotyczące schematu podatkowego, lub jest zarejestrowana w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub podlega przepisom prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub jest zarejestrowana w stowarzyszeniu zawodowym związanym z usługami prawnymi, podatkowymi lub doradczymi w państwie członkowskim.

Oczekiwanym efektem wprowadzenia nowej definicji jest przybliżenie instytucji „promotora” do tej wynikającej z Dyrektywy Rady (UE) 2018/822, którą też w takim brzmieniu implementowała do swoich porządków prawnych większość państw członkowskich Unii Europejskiej. Przyjęcie jednej wspólnej definicji wyeliminuje wątpliwości praktyczne dotyczące tego, w jakiej roli występuje dany podmiot (promotora, czy wspomagającego), oraz zmniejszy zakres obowiązków sprawozdawczych spoczywających na podmiotach.

Kolejną ważną zmianą wynikającą z omawianej nowelizacji jest zawężenie obowiązku składania informacji o schemacie podatkowym do podmiotów mających związek z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które zostały enumeratywnie wymienione w oparciu o treść definicji „pośrednika”

wynikającej z Dyrektywy Rady (UE) 2018/822. Zatem, obowiązek przekazywania informacji o schematach podatkowych nie wykracza na „promotorów” z państw niebędącymi członkami UE, tak jak to miało dotąd miejsce. Wprowadzenie, zgodnie z Dyrektywą Rady (UE) 2018/822 instytucji „promotora” implikuje ze strony ustawodawcy dostosowanie pod jeden podmiot obowiązków sprawozdawczych, które zostaną uregulowane w dotychczasowym art. 86b Ordynacji podatkowej. W projektowanej nowelizacji inkorporuje się znane dotąd obowiązki sprawozdawcze, które spoczywały na „promotorze” i „wspomagającym”, część modyfikuje, a niektóre likwiduje, aby usunąć kolizje norm prawnych.

Następuje także dostosowanie art. 86b § 2 Ordynacji podatkowej poprzez rozszerzenie katalogu osób, których promotor jest obowiązany poinformować na piśmie o NSP tego schematu podatkowego albo o odmowie nadania NSP, albo o unieważnieniu NSP. Przedstawiona propozycja, wyeliminuje sytuacje, w których to inne podmioty zobowiązane do przekazania informacji o schemacie podatkowym będą zmuszone do samodzielnego pozyskiwania informacji o zaraportowaniu uzgodnienia. Projektowany przepis został jednocześnie skonstruowany tak, aby nie kolidował z ewentualnym obowiązkiem zachowania prawniczej tajemnicy zawodowej. Powyższa zmiana jest skutkiem wyroku TSUE w sprawie C-694/20, Orde van Vlaamse Balies i in., a w konsekwencji zmianami w Dyrektywie Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (art. 8ab ust. 5 dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG), a także wyroku TSUE w sprawie C-623/22 Belgian Association of Tax Lawyers i in. z dnia 29 lipca 2024 r.

W związku z modyfikacją art. 86b § 2 Ordynacji podatkowej aktualizacji wymaga również § 3, który reguluje sytuację braku nadanego NSP. W myśl projektowanego art. 86b § 3 Ordynacji podatkowej w przypadku, gdy w terminie, o którym mowa w § 1 art. 86b Ordynacji podatkowej, schemat podatkowy nie posiada jeszcze NSP, promotor informuje o tym na piśmie oraz przekazuje dane, o których mowa w art. 86f OP, dotyczące schematu podatkowego, załączając potwierdzenie przekazania informacji o schemacie podatkowym do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Dodanie obowiązku załączenia potwierdzenia przekazania informacji o schemacie podatkowym ma na celu dodatkowe zapewnienie pozostałych podmiotów, że schemat podatkowy został faktycznie zaraportowany do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, a brak NSP wynika faktycznie z przyczyn leżących po stronie administracji skarbowej, a nie z braku wypełnienia obowiązków sprawozdawczych przez obowiązany

do tego podmiot. W efekcie dana regulacja zabezpiecza interes pomiotów oraz ogranicza sytuacje ewentualnego multiplikowania informacji dotyczących tych samych uzgodnień. Modyfikacji ulega jednak zakres informacji wynikających z art. 86f § 1 OP przekazywanych danym podmiotom tak, aby chronić dane osobowe osób fizycznych. Adekwatna norma prawna znalazła miejsce również w przepisach dotyczących korzystającego.

Modyfikacji ulegają także obowiązki promotora, któremu korzystający lub inny promotor zlecił wykonanie czynności wspomagających w odniesieniu do schematu podatkowego. Projektując regulacje w tym zakresie, częściowo inkorporuje się główne założenia uchylanego przepisu art. 86d Ordynacji podatkowej oraz dokonuje modyfikacji polegających na:

- zamianie określenia „powzięcia wątpliwości” czy „dostrzeżenia wątpliwości” na brzmienie „zdaje sobie sprawę lub powinna zdawać sobie sprawę”. W efekcie definicja promotora będzie w pełni zbliżona do definicji zawartej w Dyrektywie Rady (UE) 2018/822,
- nałożeniu na podmioty zlecające temu promotorowi wykonanie danych czynności wspomagających, obowiązku przekazania występującemu z pismem promotorowi oświadczenia potwierdzającego, że uzgodnienie, w odniesieniu do którego podjął się udzielenia bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, pomocy, wsparcia lub porad dotyczących opracowania, wprowadzenia do obrotu, organizowania, udostępnienia do wdrożenia lub nadzorowania wdrożenia schematu podatkowego nie stanowi schematu podatkowego, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia pisma, o ile uzgodnienie to stanowi schemat podatkowy. Podkreślenia wymaga, że oświadczenie posiada moc wiążącą wobec promotora, który je otrzymał, co jeszcze bardziej wzmocni ochronę promotora. Doregulowanie instytucji oświadczenia w pełni umożliwi wyeliminowanie wątpliwości mogących powstać po stronie promotora, wystąpienia sytuacji, w której promotor przekaze informacje o schemacie podatkowym w momencie, gdy taka informacja została już przekazana do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz dokładnie sprecyzuje sytuacje, kiedy dany promotor ma obowiązek zaraportowania schematu podatkowego, chcąc tym samym ograniczyć w tym zakresie nieścistości do minimum, w związku z czym zasadnym jest zdjęcie w tym przypadku nadmiernego obowiązku, jakim jest nierzadkie składanie zawiadomienia MDR-2, a następnie informacji MDR-1 przez ten sam podmiot,
- wyeliminowaniu obowiązku składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zawiadomienia MDR-2,

- inkorporowaniu do projektowanych zmian z obecnie obowiązujących przepisów dot. „wspomagającego”, tj. regulacje stanowiące o braku odpowiedzialności cywilnej i dyscyplinarnej w związku z wstrzymaniem się z wykonaniem zleconych mu czynności. W takim przypadku, „promotor” ten nie ponosi odpowiedzialności cywilnej względem zlecającego mu te czynności w zakresie związanym ze wstrzymaniem się z wykonaniem tych czynności oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej związanej ze wstrzymaniem się z wykonaniem czynności w odniesieniu do uzgodnienia.

15) Zmiana definicji „udostępniania” i „wdrożenia”.

Zmiana definicji „udostępniania” i „wdrożenia” polega na usunięciu z nich sformułowania „oferowanie”, co wynika z potrzeby usunięcia normy prawnej niemożliwej do wykonania przez podmiot obowiązany do raportowania informacji o schematach podatkowych.

16) Likwidacja obowiązku raportowania krajowych schematów podatkowych.

W ramach nowelizacji zdecydowano zlikwidować obowiązek raportowania krajowych schematów podatkowych, ponieważ nie wynika on z założeń Dyrektywy Rady (UE) 2018/822, która nałożyła obowiązek raportowania transgranicznych uzgodnień (z wyłączeniem VAT, cła i akcyzy) jako przeciwdziałanie agresywnym, transgranicznym optymalizacjom podatkowym, które były trudne do wykrycia przez jedno państwo. Eliminacja w tym zakresie istotnie doprowadzi do zmniejszenia ilości raportowanych schematów podatkowych, co odciąży zarówno podmioty, jak i administrację podatkową. W konsekwencji pozwoli to na podniesienie wskaźnika efektywności wykorzystywania pozyskanych informacji. Projektowana zmiana ma na celu dostosowanie obecnie obowiązujących przepisów do brzmienia Dyrektywy Rady (UE) 2018/822 oraz zmniejszenie obciążeń sprawozdawczych dla przedsiębiorców, jednostek samorządu terytorialnego i innych podmiotów obowiązanych obecnie do przekazywania informacji o schemacie podatkowym typu krajowego do Szefa KAS. Co istotne administracja podatkowa posiada alternatywne instrumenty uszczelniające/instrumenty niosące wartość informacyjną m.in.:

- interpretacje indywidualne,
- obowiązek analizy nadużycia prawa przy wydawanych interpretacjach indywidualnych,
- wiążące informacje (WIS i WIA),
- klauzula ogólna przeciwko unikaniu opodatkowania – GAAR,

- system teleinformatyczny izby rozliczeniowej – STIR,
- mechanizm podzielonej płatności – MPP,
- kasy online, e-paragon,
- centralna baza podatników VAT,
- rozwiązania akcyzowe – wprowadzenie systemu Track&Trace w celu zwalczania nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi oraz System Przemieszczania oraz Nadzoru Wyrobów Akcyzowych (EMCS),
- system SENT (System Elektronicznego Nadzoru Transportu) – oparty na geolokalizacji,
- raportowanie przez platformy (implementacja DAC7),
- Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych – CRBR,
- Obowiązki sprawozdawcze w podatku u źródła WHT (CIT-10Z, informacje IFT – w przypadku wypłat należności do nierezydentów; WHT pay & refund),
- JPK_VAT permanentny obowiązek składania oraz na żądanie: JPK_KR, JPK_WB, JPK_MAG, JPK_FA, JPK_PKPIR, JPK_EWP,
- JPK_CIT,
- Sprawozdawczość związana z dokumentacją cen transferowych – TP,
- KSeF,

17) Doprecyzowanie definicji „korzystającego”, zakresu jego obowiązków i powstania u niego obowiązku raportowania.

Proponowana zmiana realizuje zamysł prawodawcy unijnego w zakresie definicji oraz zakresu obowiązków „korzystającego” oraz warunków, które powinny zostać spełnione, aby obowiązki raportowania powstały. W związku z wprowadzoną zmianą w zakresie „promotora”, proponuje się nadać nowe brzmienie art. 86c § 1 Ordynacji podatkowej, który ograniczy obowiązki „korzystającego” związane z raportowaniem niezbędnego minimum określonego w Dyrektywie Rady (UE) 2018/822. Wprowadzone zmiany podkreślają zamysł prawodawcy unijnego, iż „korzystający” jest podmiotem, który ma dokonywać raportowania w ostateczności, kiedy nie może uczynić tego „promotor”. Warunek ten nie jest i nie powinien być ograniczany żadnymi dodatkowymi kryteriami jak np. brak otrzymania numeru NSP.

Doregulowanie obowiązków informacyjnych „korzystającego” (projektowane art. 86c § 5 i 6 Ordynacji podatkowej). W celu dopełnienia funkcjonalności regulacji dotyczących „promotora” dodaje się w art. 86c OP § 6, który nakłada na „korzystającego” obowiązek poinformowania na piśmie „promotorów”, wobec których jest zlecającym, oraz innych „korzystających” i „uczestników” o NSP zaraportowanego schematu podatkowego, o odmowie nadania NSP albo o unieważnieniu NSP, załączając dowód nadania, odmowy albo unieważnienia NSP, niezwłocznie po jego otrzymaniu. Wprowadzenie danej regulacji jest następstwem wprowadzenia definicji „promotora”, a także wzajemnego informowania się o zaraportowaniu schematu podatkowego w celu zdjęcia z podmiotów dodatkowych, utrudniających stosowanie przepisów obowiązków, a także uniknięcia multiplikowania przekazywanych informacji dotyczących tego samego schematu podatkowego.

18) Likwidacja obowiązku składania MDR-2.

Należy wskazać, że informacja MDR-2 nie zawiera żadnych istotnych informacji dotyczących schematów podatkowych, a obowiązek jej składania jest obowiązkiem, który nie wynika z założeń Dyrektywy Rady (UE) 2018/822, a który niepotrzebnie obciąża bazę informacji o schematach podatkowych, jednocześnie nie mogąc być powiązany z żadnym NSP zaraportowanego schematu i stanowi niewspółmierny do wartości przekazywanych w nim informacji obowiązek zarówno dla podmiotów obowiązanych dotychczas do jego składania, jak i dla KAS. W związku z powyższym norma prawna, o której mowa w art. 86d § 3 OP, nie zostanie przeniesiona do nowego art. 86b OP.

19) Umożliwianie uzupełniania złożonych informacji przez inne podmioty przez pełne dostosowanie art. 86e Ordynacji podatkowej do założeń Dyrektywy Rady (UE) 2018/822.

Zmiana ma na celu umożliwienie zwolnienia się z obowiązku raportowania w przypadku „promotora” wykonującego swoje czynności dopiero na etapie wdrażania lub przygotowania do wdrożenia udostępnionego i zaraportowanego schematu podatkowego tak, aby podmiot taki mógł zwolnić się z zaraportowania schematu podatkowego w przypadku, gdy dysponuje dowodami, że ten schemat podatkowy został już zaraportowany przez inny podmiot na wcześniejszym etapie, pod warunkiem że dokona stosownego uzupełnienia zgłoszenia informacji o schemacie podatkowym, jeżeli nie został on wskazany w informacji o schemacie podatkowym, lub dokona zgłoszenia w przypadku, gdyby w przekazanej informacji o schemacie podatkowym nie zostały przekazane dane będące w jego posiadaniu. Uprawnienie uzupełnienia będzie posiadał również korzystający, który nie został wskazany w przekazanej pierwotnej informacji.

20) Doprecyzowanie art. 86f § 1 Ordynacji podatkowej, tj. zakresu treści przekazywanej informacji o schemacie podatkowym, doprecyzowanie sposobu raportowania informacji o schemacie podatkowym standaryzowanym (uchylenie art. 86f § 2 i 3 oraz nowe brzmienie art. 86f § 4 Ordynacji podatkowej).

Projektowana zmiana polega na dostosowaniu zakresu przekazywanych informacji o schemacie podatkowych poprzez dodanie informacji o rezydencji promotora, korzystającego oraz innych uczestników uzgodnienia i innych podmiotów powiązanych z korzystającym, co uwzględniono w projektowanym art. 86f § 1 OP. Zmiana polega również na wykreśleniu z art. 86f § 1 Ordynacji podatkowej zwrotów „według wiedzy przekazującego informację” lub „znanych przekazującemu” lub „zgodnie z wiedzą przekazującego”, ponieważ założenie to znalazło się już w projektowanym art. 86b § 1 OP zgodnie z wymogami Dyrektywy. Efektem projektowanej zmiany będzie wyeliminowanie nieprecyzyjnego uzupełniania wymaganych pól przez podmioty raportujące podczas składania informacji o schemacie podatkowym. Dodatkowo, ograniczy to również, ilość wezwań Szefa KAS do uzupełnienia lub wyjaśnienia złożonej informacji MDR kierowanych do podmiotów składających, a także w szczególności pozwoli na prawidłową wymianę informacji z państwami członkowskimi UE w ramach automatycznej wymiany informacji o MDR transgranicznych.

Zmiana polega na uchyleniu art. 86f § 2 i § 3 oraz zmianie brzmienia § 4 OP w taki sposób, aby wyeliminować problemy natury praktycznej polegające na istnieniu norm prawnych niemożliwych do zrealizowania dla części podmiotów oraz przede wszystkim, aby dostosować przepisy rozdziału 11a działu III OP w zakresie uzgodnień standaryzowanych do wymogów Dyrektywy Rady (UE) 2018/822. Dzięki projektowanej zmianie obowiązek kwartalnego składania informacji o udostępnieniach MDR-4 będzie wymagał wskazania informacji nieznanymi promotorowi na wcześniejszym etapie. Zmiana polega również na zapewnieniu większego bezpieczeństwa informacji o pierwszym korzystającym, któremu udostępniony został dany schemat standaryzowany.

21) Możliwość dokonania uzupełnienia informacji o schemacie podatkowym z własnej inicjatywy bez wezwania Szefa KAS (projektowany art. 86h § 1a Ordynacji podatkowej oraz zmiana art. 86h § 2 Ordynacji podatkowej).

Pozwoli to na uzyskanie stanu, w którym Szef KAS otrzymuje do analizy jak największą ilość rzetelnego i pełnego materiału badawczego, w tym poprzez wyeliminowanie z obrotu informacji MDR-1, zawierających niepełne lub nieprawdziwe dane, za sprawą analizy własnej składanych informacji i w razie potrzeby, wzywaniu do ich uzupełnienia oraz korzystanie z samoświadomości

składających, którzy bez wezwania właściwego organu będą mogli dokonać „korekty” pierwotnie złożonej informacji o schemacie podatkowym. Wprowadzono możliwość penalizowania czynów polegających na przekazywaniu informacji o schematach podatkowych po terminie oraz postępowaniu się unieważnionym NSP.

22) Doprecyzowanie zakresu karalności w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wyłącznie w oparciu o informacje pozyskane na podstawie działu III rozdziału 11a Ordynacji podatkowej tj. dotyczące informacji o schematach podatkowych.

Rozwiązanie ma na celu zapewnienie, aby informacje pozyskiwane przez administrację skarbową w ramach obowiązków sprawozdawczych z obszaru schematów podatkowych nie stanowiły samodzielnej podstawy do wszczynania postępowań o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe. Zagwarantuje to, że działania organów będą podejmowane jedynie w oparciu o pełny i wiarygodny materiał dowodowy, a nie wyłącznie na podstawie danych o charakterze informacyjnym lub technicznym.

23) Rozszerzenie katalogu sytuacji, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub unieważnieniu nadanego NSP oraz doprecyzowanie przepisów dotyczących doręczania potwierdzenia nadania NSP.

Projektowana zmiana polega na rozszerzeniu katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP, o przypadek, w którym złożona informacja MDR-1 dotyczy zaraportowanego już schematu podatkowego. Efektem projektowanej modyfikacji art. 86i Ordynacji podatkowej jest stworzenie dla Szefa KAS odpowiedniego narzędzia umożliwiającego eliminowanie zjawiska nadraportowania schematów podatkowych, a tym samym dostosowanie istniejącego już art. 86i Ordynacji podatkowej. Dodatkowo rozszerza się katalog przypadków, w których Szef KAS ma możliwość unieważnić nadany NSP. Dodatkowo projektowana zmiana zakłada doprecyzowanie przepisów dotyczących nadania NSP.

24) Uchylenie art. 86ia Ordynacji podatkowej dotyczącego doręczania potwierdzenia nadania NSP oraz innych pism związanych ze stosowaniem przepisów rozdziału 11a – Informacje o schematach podatkowych.

Projektowana zmiana polega na usunięciu art. 86ia OP z uwagi na to, że przepisy ogólne w zakresie doręczeń znajdujące się w Ordynacji podatkowej mają zastosowanie również do doręczania korespondencji dotyczącej stosowania przepisów rozdziału 11a OP.

25) Przekazywanie informacji o zastosowaniu schematu podatkowego na formularzu MDR-3 raz do roku zgodnie z wytycznymi Dyrektywy Rady (UE) 2018/822.

Rekomendowane rozwiązanie polega na zmianie treści art. 86j § 1 Ordynacji podatkowej i dodaniu art. 86j § 1a. Proponowana zmiana wprowadza obowiązek raportowania informacji o stosowaniu schematu podatkowego w terminie do końca czwartego miesiąca następującego po zakończeniu roku podatkowego dla podatników podatku dochodowego od osób prawnych i podatku dochodowego od osób fizycznych, a w przypadku korzystającego niebędącego podatnikiem podatku dochodowego – do końca czwartego miesiąca następującego po zakończeniu roku kalendarzowego. Dodatkowo wprowadza się możliwość wskazania szacunkowej wysokości korzyści podatkowej w wyniku zastosowania schematu podatkowego, w przypadku gdy wskazanie dokładnej wysokości korzyści podatkowej byłoby niemożliwe.

26) Wprowadzenie możliwości podpisywania MDR-3 przez pełnomocnika.

Zmiana znacznie usprawni proces sporządzania i przekazywania informacji MDR-3 do Szefa KAS.

27) Przeliczanie wysokości korzyści podatkowej uzyskanej w walucie obcej (projektowany art. 86j § 1b oraz art. 86f § 1a Ordynacji podatkowej).

Doprecyzowanie przepisów w zakresie kursu, jaki należy zastosować do przeliczenia wysokości korzyści podatkowej zarówno szacowanej, jak i raportowanej w informacji MDR-3, w przypadku gdy wysokość korzyści podatkowej jest określana w walucie obcej.

28) Uchylenie art. 86l oraz art. 86m Ordynacji podatkowej.

Zmiana polega na likwidacji obowiązku posiadania „wewnętrznej procedury” w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych oraz co za tym idzie likwidacji sankcji dotyczących braku wykonania tego obowiązku.

29) Odpowiednie stosowanie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej (art. 86o Ordynacji podatkowej).

Doprecyzowanie art. 86o OP w przedmiocie odpowiedniego stosowania przepisów działu IV Ordynacji podatkowej w zakresie nieuregulowanym w Rozdziale 11a – Informacje o schematach podatkowych. Projektowana zmiana przyczyni się do efektywniejszego wykonywania przepisów dotyczących schematów podatkowych.

30) Kary przewidziane w art. 80f KKS.

Proponuje się zmiany polegające na dodaniu odpowiedzialności karnej skarbowej za składanie po terminie: informacji o uzyskanej korzyści podatkowej lub dokonywaniu jakichkolwiek czynności będących elementem schematu podatkowego (MDR-3) oraz kwartalnej informacji o udostępnieniu schematu podatkowego standaryzowanego (MDR-4). Jednocześnie usuwa się sankcję dotyczące przekazywania danych, o których mowa w art. 86f § 1 Ordynacji podatkowej.

31) Umożliwienie opatrywania zawiadomień ZAW-NR (zawiadomienie o zapłacie należności na rachunek bankowy inny niż zawarty na dzień zlecenia przelewu w wykazie podatników VAT) podpisem przez pełnomocnika do podpisywania deklaracji.

Proponuje się wprowadzenie rozwiązania ułatwiającego podatnikom korzystanie z przysługujących im uprawnień. Służyć temu ma umożliwienie opatrywania zawiadomień ZAW-NR podpisem przez pełnomocnika do podpisywania deklaracji (projektowany art. 117ba § 3a Ordynacji podatkowej). Podpisywanie zawiadomień ZAW-NR przez takiego pełnomocnika nie będzie wiązało się z koniecznością każdorazowego składania pełnomocnictwa szczególnego. Podpisywanie tych zawiadomień będzie możliwe w oparciu o pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji udzielone na podstawie art. 80a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa.

32) Wprowadzenie możliwości działania osoby niebędącej stroną, wzywanej do złożenia wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów, przez pełnomocnika ogólnego lub szczególnego.

Proponowane rozwiązanie umożliwi doręczanie wezwań w tym zakresie do pełnomocników ogólnych tych podmiotów oraz udzielanie odpowiedzi w imieniu tych podmiotów przez pełnomocników ogólnych lub, ustanowionych w tej sprawie, pełnomocników szczególnych. Zatem ułatwiony zostanie kontakt z podmiotami, które dostrzegły potrzebę ustanowienia pełnomocnika ogólnego lub, ustanowienia w sprawie, w której są wzywani, pełnomocnika szczególnego oraz przyspieszony zostanie przepływ informacji pomiędzy organem podatkowym a wzywaną osobą. Propozycja nie umożliwi natomiast korzystania przez inne osoby z pełnomocnika przy innych czynnościach (np. przesłuchanie świadka).

33) Wyłączenie obowiązku wskazania w pełnomocnictwie przez adwokata, radcę prawnego lub doradcę podatkowego adresu do doręczeń elektronicznych, ponieważ organy podatkowe mogą sprawdzić ten adres w bazie adresów elektronicznych. Obowiązek posiadania adresu do doręczeń elektronicznych przez wymienione podmioty wpisanego do bazy adresów elektronicznych, powiązanego z publiczną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego albo kwalifikowaną

usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego wyniku z art. 9 ust. 1 pkt 1–3 ustawy o doręczeniach elektronicznych.

34) Umożliwienie każdemu pełnomocnikowi ogólnemu, nie tylko zawodowemu, zawiadomienia o zmianie zakresu, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa.

Ograniczy to ryzyko figurowania w Centralnym Rejestrze Pełnomocnictw Ogólnych nieaktualnych informacji w przypadku braku wywiązania się przez mocodawcę z obowiązku takiego zawiadomienia.

35) Rozszerzenie możliwości doręczania wydruków pism utrwalonych w postaci elektronicznej na pisma opatrzone kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu podatkowego.

Rozszerzenie takiej możliwości w art. 144b § 1 Ordynacji podatkowej, zapewni spójność z przepisem art. 126 § 1 zdanie trzecie Ordynacji podatkowej, który pozwala na opatrywanie pism utrwalonych w postaci elektronicznej kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu podatkowego.

36) Umożliwienie wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania.

Projektowany art. 165 § 5 pkt 1 lit. b Ordynacji podatkowej umożliwi wydanie decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych, w tym w formie łącznego zobowiązania pieniężnego, na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu, jeśli podatnik nie złożył w terminie informacji, o której mowa w przepisach prawa podatkowego. Ponadto przepis ten wprowadza zasadę, że postępowanie podatkowe w tym zakresie będzie się toczyć bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania. Rezygnacja z doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania przyspieszy w tych sprawach wydanie decyzji podatkowej.

37) Wprowadzenie możliwości przesłuchania w postępowaniu podatkowym strony lub świadka przez organ podatkowy przy użyciu urządzeń technicznych pozwalających na przeprowadzenie tej czynności na odległość oraz wprowadzenie możliwości utrwalenia obrazu i dźwięku albo dźwięku z przesłuchania celem włączenia takiego zapisu do akt.

Wprowadzenie do Ordynacji podatkowej proponowanych rozwiązań pozwoli na wykorzystanie w postępowaniu podatkowym istniejącego potencjału organizacyjno-technicznego organów podatkowych z korzyścią dla strony i świadka oraz organów podatkowych. Wprowadzane możliwości

przeprowadzenia i utrwalenia zdalnego przesłuchania przyczyni się do zwiększenia poziomu respektowania zasady szybkości postępowania, a także zasady budowania zaufania podatników do organów podatkowych poprzez zniwelowanie niedogodności związanej z koniecznością odbycia dalszej podróży w celu uczestnictwa w przesłuchaniu.

38) Zniesienie obowiązku podpisywania decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości, podatku rolnym lub podatku leśnym, sporządzanych z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego w postaci elektronicznej.

Proponowana zmiana w art. 210 § 1a Ordynacji podatkowej przewiduje ujednoczenie podejścia do kwestii podpisu decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości, podatku rolnym lub podatku leśnym, w tym w formie łącznego zobowiązania pieniężnego, sporządzanych z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego bez względu na sposób ich wydania. Projektowana zmiana polega na zniesieniu obowiązku podpisywania tych decyzji wydawanych także w postaci elektronicznej. Przyjęte rozwiązanie usprawni funkcjonowanie samorządowych organów podatkowych, nierzadko wydających corocznie decyzje wymiarowe w liczbie przekraczającej nawet kilkadziesiąt tysięcy w ramach danego samorządu.

39) Zniesienie możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji.

Proponowana zmiana w art. 213 § 5 Ordynacji podatkowej ograniczy możliwość instrumentalnego wszczynania (w wyniku wniesienia zażalenia) postępowań niemających merytorycznego uzasadnienia, których jedynym skutkiem jest wyczerpanie terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Rozwiązanie ma na celu zwiększenie efektywności postępowań oraz przeciwdziałanie ich obstrukcyjnemu wykorzystywaniu przez stronę. Postanowienia organu podatkowego o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji będą mogły być skarżone w odwołaniu od decyzji, co wynika z art. 237 Ordynacji podatkowej.

40) Zniesienie dualizmu trybów stosowanych w przypadku braków formalnych odwołania.

Proponuje się, aby wydanie postanowienia o pozostawieniu odwołania bez rozpatrzenia, ostatecznego w administracyjnym toku instancji, następowało bez względu na rodzaj braków formalnych odwołania. Przyjęcie jednolitego trybu pozostawienia bez rozpatrzenia środka odwoławczego, niezależnie od rodzaju braku formalnego, jakim jest obarczone odwołanie/zażalenie, zwiększy efektywność działania organów odwoławczych.

41) Uproszczenie trybu korygowania deklaracji z urzędu przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających i zwiększenie wysokości korekty z kwoty 5.000 do 10.000 zł.

Projektowane rozwiązanie zakłada uproszczenie polegające na możliwości korygowania z urzędu deklaracji, bez konieczności doręczenia podatnikowi uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji. Procedura korygowania deklaracji z urzędu ma zastosowanie w przypadku stwierdzenia przez organ podatkowy oczywistych omyłek i błędów rachunkowych oraz wypełnienia deklaracji niezgodnie z ustalonymi wymogami, co nie wymaga jakiegokolwiek udziału podatnika. Organ podatkowy, po skorygowaniu deklaracji z urzędu, będzie zobligowany jedynie do doręczania podatnikowi informacji o przyczynie korekty oraz o związanej z korektą zmianie wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia, wysokości straty lub podatku do zapłaty, albo informacji o braku takich zmian. Informacja będzie zawierać pouczenie o prawie wniesienia sprzeciwu.

Rezygnacja z konieczności doręczenia podatnikowi uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji ograniczy obowiązki biurowe organów podatkowych do niezbędnego minimum, co pozwoli zmniejszyć nakłady ponoszone na funkcjonowanie organów podatkowych.

Ponadto w związku ze zmianą wartości pieniądza wynikającą z inflacji podniesiono z 5.000 zł do 10.000 zł wysokość zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia lub wysokości straty, która może zostać zmieniona w wyniku korekty deklaracji z urzędu przez organ podatkowy.

42) Ujednoczenie terminologii stosowanej w przepisach o tajemnicy skarbowej oraz ich doprecyzowanie i uzupełnienie.

Jednolite użycie w przepisach o tajemnicy skarbowej pojęcia „akta”, zamiast pojęć „akta podatkowe” i „akta spraw podatkowych” oraz doprecyzowanie i uzupełnienie tych przepisów usunie wątpliwości, jakie pojawiły się w praktyce ich stosowania.

43) Zapewnienie Rzecznikowi Praw Obywatelskich dostępu do akt podatkowych, w tym akt zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych

w ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 627, z późn. zm.).

Zapewnienie Rzecznikowi Praw Obywatelskich dostępu do akt podatkowych zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych w szerszym niż obecnie zakresie (nie tylko w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym) ułatwi Rzecznikowi podjęcie decyzji co do ewentualnej interwencji procesowej.

44) Zapewnienie Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców dostępu do akt podatkowych, w tym akt zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych.

Przyznanie Rzecznikowi dostępu do akt podatkowych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. poz. 648) umożliwi dokonanie wszechstronnej analizy danej sprawy, na podstawie której Rzecznik podejmuje decyzję co do ewentualnej interwencji procesowej.

45) Zapewnienie Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia dostępu do informacji objętych tajemnicą skarbową w związku z podejmowanymi działaniami kontrolnymi.

Konieczne jest udostępnianie informacji dotyczących dokumentacji finansowej, w tym faktur oraz innych dokumentów finansowo–księgowych, potwierdzających zakup produktów refundowanych lub dokonywanie korekt tych dokumentów przez podmioty kontrolowane.

46) Zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Ministrowi Spraw Zagranicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki dostępu do akt i informacji objętych tajemnicą skarbową.

Możliwość uzyskania od Ministra Finansów i Gospodarki akt lub informacji objętych tajemnicą skarbową ułatwi ministrowi właściwemu do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Ministrowi Spraw Zagranicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki realizację zadań w związanych odpowiednio z toczącymi się postępowaniami w sprawie naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską prawa Unii Europejskiej prowadzonymi przez instytucje i organy Unii Europejskiej, reprezentowaniem i ochroną interesów Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami i trybunałami międzynarodowymi, w postępowaniach przed innymi organami międzynarodowymi oraz z wyjaśnieniem spraw rozpatrywanych w ramach systemu Solvit.

47) Zapewnienie Ministrowi Cyfryzacji dostępu do danych objętych tajemnicą skarbową w związku ze sprawowanym nadzorem nad dostawcami usług cyfrowych w zakresie wykonywania wynikających z ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa obowiązków dotyczących zgłaszania incydentów istotnych.

Przyczyni się to nie tylko do znacznego zwiększenia efektywności nadzoru nad dostawcami usług cyfrowych, ale tym samym wpłynie na bezpieczeństwo, ciągłość oraz wiarygodność świadczonych usług cyfrowych oraz przyczyni się do wzmocnienia krajowego i unijnego systemu cyberbezpieczeństwa.

48) Zapewnienie Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego dostępu do danych zawartych w sprawozdaniach finansowych oraz dokumentach ich dotyczących, znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych.

Ułatwi to Agencji realizację zadań określonych w art. 90 w związku z art. 88 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035).

49) Zapewnienie możliwości uzyskiwania przez Szefa KCIK danych znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych od Szefa KAS.

Usprawni to proces udzielania informacji Szefowi KCIK. Pozwoli również Szefowi KCIK zachować większą anonimowość, a także zmniejszyć krąg osób poinformowanych o prowadzonych działaniach operacyjnych w stosunku do konkretnego podatnika. Automatyzacja pracy po obu stronach umożliwi ograniczenie lub wyeliminowanie czasochłonnych i powtarzalnych zadań.

II. Wprowadza się do Kodeksu karnego skarbowego mandat karny zaoczny (art. 138 § 1 pkt 3), który znajdzie zastosowanie do czynów zabronionych penalizowanych w kks jako wykroczenia skarbowe, wobec nieobecności sprawcy, w przypadku braku jakichkolwiek wątpliwości co do jego osoby oraz okoliczności popełnienia czynu zabronionego (art. 137 § 1 zdanie drugie).

W drodze mandatu karnego zaocznego będzie można nałożyć karę grzywny także na osoby czasowo tylko przebywające na terytorium RP lub niemające stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca pobytu, osoby stale przebywające na terytorium RP, które czasowo opuszczają to terytorium, a zwłaszcza na osoby przebywające na stałe za granicą, pod warunkiem ustalenia adresu, pod który można skutecznie doręczyć niniejszy mandat (art. 138 § 3a).

Znajdzie on zastosowanie zarówno w sprawach o wykroczenia skarbowe o charakterze formalnym, jak i materialnym.

Mając na uwadze, że postępowanie mandatowe wymaga zgody na przyjęcie mandatu jako przesłankę wyrażenia przedmiotowej zgody w przypadku tego rodzaju mandatu wskazano uiszczenie uprawnionemu organowi kary grzywny w ustawowym terminie. W związku z tym, że postępowanie mandatowe w tym trybie nie wiąże się z koniecznością osobistego stawiennictwa, zgody tej nie odnotowuje się na dokumencie mandatu karnego (art. 137 § 3 zdanie drugie).

W kwestii prawomocności mandatu karnego zaocznego przyjęto rozwiązanie, iż do uznania mandatu za prawomocny konieczna jest zapłata kary grzywny, która powinna nastąpić w wymaganym terminie (art. 138 § 4). Niewpłacenie w terminie kary grzywny będzie skutkowało odmową przyjęcia mandatu, a sprawa zostanie rozpoznana na zasadach ogólnych.

W ustawie zostało także dookreślone, iż mandat zaoczny powinien wskazywać organ, na rzecz którego w ciągu 14 dni sprawca może uiścić karę grzywny, oraz informować o skutkach jej nieuiszczenia w tym terminie. Termin do uiszczenia kary grzywny liczy się od dnia doręczenia mandatu (art. 138 § 5a).

W zakresie przesłanek uchylenia prawomocnego mandatu karnego brak podpisu na wystawionym mandacie zaocznym nie będzie stanowić przesłanki do jego uchylenia (art. 140 § 1).

Spodziewane efekty:

- 1) poprawa skuteczności i efektywności stosowania represji karnej w postaci mandatu zaocznego poprzez zwiększenie liczby rozpatrywanych spraw o wykroczenia skarbowe,
- 2) optymalizacja czasu pracy przy wystawianiu mandatu poprzez wyeliminowanie kontaktu osobistego ze sprawcą,
- 3) możliwość szybkiego zakończenia sprawy bez konieczności stawiania się sprawcy do urzędu (szczególnie przydatne w przypadkach gdy sprawca przebywa za granicą),
- 4) możliwość prowadzenia postępowania mandatowego np. w przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego.

Ponadto, mając na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lipca 2014 r. o sygn. akt K 23/13, rozszerza się przesłanki uchylenia prawomocnego mandatu karnego (w art. 140 dodaje się § 1b i § 1c oraz § 5).

III. W p.p.s.a. proponuje się:

1. Doprecyzowanie regulacji określającej termin na wniesienie skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego na opinię transgraniczną (i odmowę jej wydania).

Proponuje się określenie tego terminu w sposób tożsamy, jaki zastosowano do aktów o podobnym charakterze, tj. do opinii zabezpieczającej (i odmowy jej wydania). W konsekwencji tej zmiany, nie będzie wątpliwości co do tego, że obowiązującym terminem do wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego na ww. opinie jest termin 30-dniowy.

2. Zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych uprawnienia do występowania z wnioskiem do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie uchwały abstrakcyjnej.

Proponowana zmiana jest szczególnie pożądana dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu podatkowego zarówno pod kątem realizacji zasady pewności prawa (a więc minimalizacji ryzyka podatkowego), jak również pod kątem minimalizacji kosztów ponoszonych zarówno przez podatników, jak i organy podatkowe, czy nawet sądy administracyjne w związku z prowadzeniem odnośnych postępowań (uchwały takie, rozstrzygając kwestie sporne, odbierają podatnikom i organom podatkowym argumenty do toczenia sporów, a więc do prowadzenia, czy przedłużania odnośnych postępowań). Przekłada się to na odciążenie sądów administracyjnych, a przede wszystkim wzmacnia pewność stosowania prawa podatkowego przez podatników i organy podatkowe. Nie ulega wątpliwości, że z perspektywy obywatela wydawanie odmiennych rozstrzygnięć w takich samych stanach faktycznych nie służy zaufaniu do sądów i do organów podatkowych. Poprzez organy podatkowe funkcjonujące w ramach resortu Minister Finansów i Gospodarki ma możliwość pozyskiwania na wczesnym etapie informacji o rozbieżnościach w orzecznictwie i zwrócenia się do NSA o ich rozstrzygnięcie. Jak najszybsze eliminowanie rozbieżności, szczególnie w sprawach dotyczących dużej liczby podatników, jest działaniem pożądanym społecznie. Ocena, czy zagadnienie nadaje się pod rozstrzygnięcie w uchwale zawsze jednak pozostanie autonomiczną decyzją sądu.

IV. Celem usprawnienia procesu zwrotu opłaty skarbowej proponuje się w ustawie o opłacie skarbowej zniesienie wymogu wydawania decyzji określającej wysokość zwrotu. W przypadku gdy wnioski o zwrot opłaty skarbowej będzie zasadny, organ podatkowy będzie zwracał opłatę skarbową

bez wydawania decyzji w przedmiocie zwrotu, w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku. W przypadku gdy zwrot opłaty nie będzie zasadny, organ podatkowy wyda decyzję odmawiającą zwrotu opłaty. Oprocentowanie opłaty skarbowej podlegającej zwrotowi będzie przysługiwało od dnia złożenia wniosku o zwrot, jeżeli opłata nie została zwrócona w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku, w wysokości odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej.

Stan: 12.03.2026 – projekt po pierwszym czytaniu na posiedzeniu Sejmu.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie, co do zasady, z dniem 1 października 2026 r.

[Link](#)

4. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy

Propozycje rozwiązań przyjętych w projekcie w zakresie Ordynacji podatkowej obejmują:

1) Zmianę sposobu liczenia terminu przedawnienia prawa do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych.

Proponuje się, aby 5-letni termin przedawnienia prawa do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych był liczony od końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym powstał obowiązek podatkowy w tym zakresie. Wydłużenie o rok okresu, w którym możliwe jest doręczenie decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych, zwiększy szanse na ustalenie tego zobowiązania, gdy mienie zostało zgromadzone kilka lat wcześniej niż wydatkowane. Proponowana zmiana ułatwi zwalczanie zjawiska ukrywania dochodów.

2) Likwidacja przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku z wszczęciem postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe.

Rezygnacja z takiej przesłanki rozwiąże problem zgłoszony w postanowieniu sygnalizacyjnym Naczelnego Sądu Administracyjnego. Ponadto zakończony zostanie długofalowy problem

wszczynania postępowań karnych skarbowych w celu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

3) Wprowadzenie nowej przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego związanej z postępowaniem podatkowym w przypadku unikania opodatkowania.

Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpocznie się, a rozpoczęty ulegnie zawieszeniu, z dniem wszczęcia postępowania podatkowego w przypadku unikania opodatkowania, albo przejęcia postępowania podatkowego na podstawie art. 119g § 1 lub 2 Ordynacji podatkowej. Bieg terminu przedawnienia rozpocznie się, a po zawieszeniu będzie biegł dalej, od dnia następującego po dniu doręczenia decyzji ostatecznej wydanej z zastosowaniem art. 119a Ordynacji podatkowej lub środków ograniczających umowne korzyści, albo decyzji ostatecznej albo postanowienia wydanego na podstawie art. 119k § 1 lub 1a tej ustawy. Takie zawieszenie nie będzie mogło trwać dłużej niż 2 lata. Wprowadzenie nowej przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego zapobiegnie jego przedawnieniu w przypadku wszczęcia skomplikowanego i czasochłonnego postępowania określonego w rozdziale 2 działu IIIA Ordynacji podatkowej („Postępowanie podatkowe w przypadku unikania opodatkowania”) albo przejęcia postępowania podatkowego na podstawie tych przepisów.

4) Doprecyzowanie końcowego momentu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania.

Wyraźne wskazanie, że okres zawieszania biegu terminu przedawnienia kończy wpływ akt sprawy oraz

prawomocnego orzeczenia, a jeżeli akta są prowadzone w postaci elektronicznej – wpływ prawomocnego orzeczenia, usunie wątpliwości co do końca tego okresu w razie doręczenia organowi podatkowemu drugiej instancji samego odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego, bez zwrotu przez sąd akt sprawy.

5) Zastąpienie instytucji nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym – instytucją zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego wskutek ustanowienia hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, o którym podatnik został zawiadomiony.

Rozwiąże to problem negowania przez sądy administracyjne konstytucyjności art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej. Proponuje się, aby z dniem dokonania wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, o którym podatnik został zawiadomiony, bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczynał się, a rozpoczęty ulegał zawieszeniu (projektowany art. 70 § 7a zdanie pierwsze Ordynacji podatkowej). Z kolei od dnia poprzedzającego dzień zajęcia przedmiotu hipoteki przymusowej lub przedmiotu zastawu skarbowego albo od dnia następującego po dniu wygaśnięcia lub wykreślenia hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, nie później jednak niż po upływie 5 lat, licząc od dnia wpisu, bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego będzie się rozpoczynał, a po zawieszeniu biegł dalej (projektowany art. 70 § 7a zdanie drugie Ordynacji podatkowej). W odniesieniu do wierzytelności podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym wprowadzone rozwiązanie powinno w należyty sposób chronić uprawnienia wierzyciela podatkowego do uzyskania zaspokojenia z rzeczy obciążonej. Przewidziane w projektowanym art. 70 § 7a Ordynacji podatkowej ograniczenie okresu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego do maksymalnie 5 lat jest wyrazem uwzględnienia specyficznych uwarunkowań związanych z egzekucją z nieruchomości, które przekładają się na długotrwałość tej egzekucji. Jest to rozwiązanie optymalne, uwzględniające zarówno interes budżetu, jak i zapewniające poczucie bezpieczeństwa prawnego podatnikom.

6) Wprowadzenie możliwości wydłużenia terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku ze skorygowaniem deklaracji w niedługim okresie przed upływem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Proponuje się, aby 5-letni termin przedawnienia zobowiązania podatkowego ulegał wydłużeniu o 12 miesięcy w przypadku skorygowania przez podatnika deklaracji, w okresie 12 miesięcy przed upływem 5-letniego terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Zapewni to organowi podatkowemu możliwość dokonania skutecznej weryfikacji rozliczenia i wydania decyzji wymiarowej w przypadku zakwestionowania prawidłowości złożonej korekty deklaracji.

Ponadto, w związku z projektowanym uchyleniem art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej proponuje się uchylenie art. 44 § 2 Kodeksu karnego skarbowego, zawierającego przesłankę przedawnienia karalności czynu także w przypadku przedawnienia należności publicznoprawnej. Pozostawienie przesłanki przedawnienia karalności czynu określonej w art. 44 § 2 skutkowałoby brakiem możliwości skazania sprawców poważnych przestępstw skarbowych, w sprawach których w postępowaniach karnych skarbowych zgromadzono obszerny materiał dowodowy będący następstwem

wielowątkowych kontroli celno-skarbowych, kontroli podatkowych lub postępowań podatkowych. Karalność ta musi być także zapewniona w przypadku postępowań prowadzonych przez Prokuraturę Europejską (EPPO), do której Polska przystąpiła od marca 2024 r.

Proponuje się także zmianę w art. 15 kks polegającą na dodaniu przestanki w postaci obowiązku uiszczenia równowartości pieniężnej należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym tytułem wyrównania uszczerbku finansowego Skarbu Państwa także w przypadku przedawnienia zobowiązania podatkowego lub innej należności publicznoprawnej. Projektowany art. 15 § 1a kks dedykowany jest dla sprawców, którzy będą korzystać z trybów konsensualnych lub podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej, który odniósł albo mógł odnieść z popełnionego przestępstwa skarbowego korzyść majątkową. Przepis ten wskazuje, że uiszczenie równowartości uszczuplonego podatku po jego przedawnieniu będzie występowało w kilku wypadkach wskazanych w Kodeksie karnym skarbowym, a wszystkie z nich dotyczą instytucji korzystnych dla sprawcy, tj. wyłączenia lub złagodzenia odpowiedzialności karnej.

Ponadto dodaje się art. 38 § 4 kks, który umożliwi sądowi orzeczenie równowartości uszczuplonej należności publicznoprawnej w warunkach nadzwyczajnego obostrzenia kary, pomimo przedawnienia zobowiązania podatkowego (np. przy wyłudzeniach VAT). Pozwoli to na zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa w sprawach o przestępstwa skarbowe, w których uszczuplenie należności publicznoprawnej dokonane zostało przez zorganizowane grupy przestępcze lub osoby, które uczyniły z przestępstw skarbowych źródło swego dochodu, a także w warunkach recydywy i w przypadkach gdy wysokość uszczuplenia jest dużej wartości.

Stan: 13.03.2026 – projekt po pierwszym czytaniu na posiedzeniu Sejmu.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie, co do zasady, z dniem 1 października 2026 r.

[Link](#)

5. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa

Celem projektu jest dostosowanie stanu prawnego do sytuacji, w której interpretacje indywidualne wydawane przez poszczególnych wójtów, burmistrzów i prezydentów miast zamieszczane będą (w formie zanonimizowanej) w jednej, wspólnej i powszechnie dostępnej bazie interpretacji podatkowych, tj. w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych – aktualnie funkcję tę pełni dedykowany System

Informacji Celno-Skarbowej EUREKA, dostępny na stronie internetowej pod adresem: <https://eureka.mf.gov.pl/>.

W związku z powyższym, w ramach projektu, na samorządowe organy interpretacyjne nałożony zostanie ustawowy obowiązek przekazania wydanej interpretacji indywidualnej do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, celem niezwłocznego zamieszczenia jej w systemie EUREKA. Z racji tego, że przyznanie wszystkim samorządowym organom interpretacyjnym (liczba gmin w Polsce wynosi 2479) uprawnień do zamieszczania dokumentów w systemie EUREKA spowodowałoby nadmierne obciążenie tego systemu, niezbędne jest nałożenie obowiązku zamieszczania zanonimizowanych interpretacji organów samorządowych na jeden, wyspecjalizowany organ. Wydaje się, że Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, udzielający i publikujący w systemie EUREKA ok. 25 tys. interpretacji rocznie¹ jest organem najbardziej odpowiednim do przejęcia tego obowiązku (dysponuje wyszkolonym i doświadczonym zapleczem kadrowym w zakresie obsługi systemu EUREKA).

Obowiązek nałożony na Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej nie będzie w sposób istotny obciążać urzędu go obsługującego (Krajowej Informacji Skarbowej), ani także właściwych organów samorządowych (wójta, burmistrza, prezydenta miasta) uprawnionych do wydawania interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego dotyczących podatków: od nieruchomości, rolnego, leśnego, od środków transportowych, a także opłat: miejscowej, uzdrowskiej, targowej, od posiadania psów, reklamowej oraz skarbowej. Rocznie bowiem wydawanych jest ok. 200 interpretacji indywidualnych przez wskazane powyżej organy samorządowe², co stanowi marginalną ilość w stosunku do ok. 25 tys. interpretacji zamieszczanych rocznie w systemie EUREKA przez pracowników Krajowej Informacji Skarbowej.

Przekazanie Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej interpretacji indywidualnej wydanej przez właściwy organ samorządowy odbywać się będzie wyłącznie za pomocą wskazanych w ustawie środków komunikacji elektronicznej oraz według określonych wymogów technicznych. Chodzi o to, aby interpretacja przekazywana do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej miała strukturę umożliwiającą jej szybkie i poprawne zamieszczenie w systemie EUREKA, a następnie aby mogła być w łatwy sposób odszukana w tym systemie według dostępnych w nim kryteriów filtrowania informacji. Obowiązkiem zamieszczania interpretacji samorządowych w systemie EUREKA objęte będą zarówno interpretacje wydane od dnia wejścia w życie ustawy, jak i również interpretacje wydane od początku 2025 r. Wynika to z faktu wejścia w życie z początkiem 2025 r. istotnej

nowelizacji przepisów w zakresie podatku od nieruchomości, dokonującej m.in. zmiany kluczowych dla tego podatku definicji budynku oraz budowli. Interpretacje indywidualne w zakresie podatku od nieruchomości, wydane w stanie prawnym obowiązującym od 2025 r. odgrywać mogą więc szczególną rolę informacyjną dla podatników. Rozwiązanie umożliwiające publikację tych interpretacji we wspólnej bazie interpretacji EUREKA należy zatem ocenić jako korzystne z punktu widzenia podatników. A jednocześnie nie nakłada ono nadmiernych obowiązków na organy zaangażowane w publikację tych interpretacji.

Stan: 12.03.2026 – projekt po pierwszym czytaniu na posiedzeniu Sejmu.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

6. Projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw

I. Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 11 września 2005 r. o zdrowiu publicznym, których celem jest uproszczenie systemu opłaty „cukrowej” oraz wyeliminowanie zidentyfikowanych wątpliwości interpretacyjnych w obszarze opłaty.

Zasadniczym celem projektowanych zmian w zakresie ustawy o zdrowiu publicznym jest:

1. przeniesienie obowiązku zapłaty opłaty – z podmiotów dokonujących sprzedaży detalicznej lub sprzedających napoje do punktów sprzedaży detalicznej – na producentów, importerów oraz podmioty nabywające wewnątrzspółnotowo napoje. Przeniesienie obowiązku zapłaty opłaty na początek łańcucha dostaw w znacznym stopniu ułatwi ustalenie podmiotu obowiązującego do zapłaty, co ma również znaczenie dla zapewnienia skutecznej kontroli wywiązywania się z obowiązków w zakresie opłaty;

2. zastąpienie pojęć „wprowadzenie na rynek” oraz „sprzedaż detaliczna”, które obecnie określają moment powstania obowiązku zapłaty opłaty, pojęciem „pierwszej sprzedaży” na terytorium kraju napojów;

Proponuje się, aby pojęcie „pierwszej sprzedaży” obejmowało czynności: sprzedaży, darowizny, użycia na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, wydania, przekazania lub wykorzystania na

potrzeby reprezentacji, reklamy albo osobiste podmiotu. W konsekwencji zostaną wyeliminowane wszystkie luki wynikające z obowiązujących przepisów;

3. doprecyzowanie przepisów poprzez jednoznaczne wskazanie, że opłata od środków spożywczych jest obliczana od łącznej ilości cukrów zawartych w napoju – dodanych i naturalnych, czyli od ilości cukrów wskazanej w informacji o wartości odżywczej umieszczonej na opakowaniu jednostkowym napoju;

4. doprecyzowanie, że opłatą od środków spożywczych są objęte są wszystkie koncentraty niezależnie od ich postaci (płynnej, półpłynnej, stałej, syropu), aby wyeliminować wątpliwości dotyczące objęcia opłatą tych produktów. Z uwagi na znacznie wyższą zawartość cukru w skoncentrowanym produkcie w stosunku do wyrobu gotowego do spożycia, proponuje się uzupełnienie regulacji o odrębną wysokość opłaty za litr lub kilogram koncentratu;

5. objęcie opłatą od środków spożywczych suplementów diety w postaci napoju, w tym syropów, z wyłączeniem tych suplementów diety, które oferowane są do sprzedaży w opakowaniach nieprzekraczających 200 ml. Takie suplementy diety co do zasady sprzedawane są w aptece i wspomagają leczenie farmakologiczne, np. syrop prawoślazowy (*Althaeae sirupus*), syrop z rutyną, syrop z wyciągu z porostu islandzkiego;

6. objęcie opłatą od środków spożywczych napojów zawierających co najmniej 20% soku oraz do 5g cukrów, które jednocześnie zawierają substancje słodzące, kofeinę lub taurynę;

7. wyłączenie spod opłaty od środków spożywczych napojów, które są mieszaniną wody i soku owocowego lub warzywno-owocowego lub owocowo-warzywnego lub warzywnego, z zastrzeżeniem, że nie dodano do tego napoju cukrów, substancji słodzących, kofeiny ani tauryny;

8. wyłączenie spod opłaty od środków spożywczych nektarów z pigwy, rokitnika, aronii, czarnej porzeczki, agrestu lub wiśni, w których zawartość cukrów jest równa lub mniejsza niż 13 g w przeliczeniu na 100 ml napoju, oraz nie dodano do nich substancji słodzących, kofeiny ani tauryny;

9. wprowadzenie możliwości podpisywania informacji o opłacie CUK-1 innymi podpisami niż podpis kwalifikowany;

10. wprowadzenie możliwości zwrotu opłaty „cukrowej” w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu od napojów, od których opłata została zapłacona na terytorium kraju. Jednocześnie, mając na uwadze zapewnienie skutecznego nadzoru organów podatkowych, proponuje się ograniczenie możliwości zwrotu opłaty do podmiotu, który dokonał

zapłaty opłaty, oraz pierwszego nabywcy, który nabywa napoje bezpośrednio od podmiotu obowiązującego do zapłaty opłaty, a następnie dokonuje ich wyprowadzenia poza terytorium kraju w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu. Zwrot opłaty dokonywany będzie na wniosek podmiotu uprawnionego złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie 6 miesięcy od dnia dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej dostawy albo eksportu.

II. Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, której celem jest objęcie opłatą od środków spożywczych napojów sprzedawanych przez zakłady pracy chronionej oraz zakłady aktywności zawodowej.

III. Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, których celem jest umożliwienie opłacania odsetek od zaległych opłat od środków spożywczych i dodatkowych opłat z rachunku VAT, co jest korzystnym rozwiązaniem dla podmiotów obowiązanych do zapłaty opłaty.

Stan: 30.10.2025 – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Przepisy zmieniające ustawę o zdrowiu publicznym wejdą w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

7. Projekt ustawy o zmianie ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych oraz niektórych innych ustaw

Projekt realizuje Dyrektywę poprzez zmiany w Ustawie GloBE:

1) projekt wdraża Wytyczne Administracyjne z czerwca 2024, które dotyczą głównie:

- różnic pomiędzy wartościami na potrzeby systemu GloBE a wartościami bilansowymi;
- doprecyzowania w zakresie alokacji podatków centrali do stałego zakładu;
- doprecyzowania w zakresie zastępczego aktywa z tytułu ulg podatkowych oraz wprowadzenie zasad dotyczących ujmowania podatków odroczonych dla potrzeb alokacji podatków pomiędzy jednostkami;

- doprecyzowania w zakresie alokacji zysków oraz podatków w przypadku jednostek pośredniczących;

2) projekt wdraża Wytyczne Administracyjne ze stycznia 2025, które dotyczą:

- doprecyzowania w zakresie rozpoznawania aktywów z tytułu podatku odroczonego wynikających z otrzymanych ulg;

3) projekt precyzuje m.in.:

- art. 148, aby wynik wykładni tego przepisu był jednoznaczny oraz zgodny z wytycznymi w zakresie bezpiecznych przystani;

- przepisy dotyczące składania informacji o opodatkowaniu wyrównawczym, zeznań oraz wyborów, celem doprecyzowania procedur związanych z raportowaniem;

- warunki stosowania ustawy o rachunkowości na potrzeby art. 29.

Zmiany zarówno w zakresie wdrażanych Wytycznych Administracyjnych, jak i doprecyzowań wynikających z inicjatywy własnej nie wpływają zasadniczo na funkcjonujący system opodatkowania wyrównawczego. Projektowane zmiany przepisów mają na celu uściślenie obowiązujących norm prawnych, celem zapewnienia większej pewności podatkowej dla podmiotów zobowiązanych do stosowania tych przepisów.

Prognozowanym skutkiem wejścia w życie projektowanych przepisów dotyczących Ustawy GloBE jest zmniejszenie wątpliwości w zakresie interpretacji jej przepisów, pojawiających się wśród podmiotów zobowiązanych do ich stosowania. W konsekwencji, nastąpi zwiększenie pewności podatkowej oraz prawdopodobne zmniejszenie potencjalnej liczby wniosków o wydanie opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, jak również zmniejszenie występowania potencjalnych nieprawidłowości związanych z niewłaściwym obliczaniem należnych właściwych podatków wyrównawczych. Ponadto, wdrożenie Wytycznych Administracyjnych przyczyni się do zapewnienia wspólnego/skoordynowanego podejścia (ang. common/coordinated approach) i spełni wymagania stawiane w tym zakresie przez Dyrektywę.

Stan: 13.02.2026 – projekt znajduje się w konsultacjach publicznych

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie 1 maja 2026 r.

[Link](#)

Nazwa Deloitte odnosi się do jednej lub kilku jednostek Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”) i jej firm członkowskich oraz ich jednostek stowarzyszonych (zwanych łącznie „organizacją Deloitte”). DTTL (zwana również „Deloitte Global”), jej firmy członkowskie i podmioty z nimi powiązane są prawnie odrębnymi, niezależnymi podmiotami, które nie mogą podejmować decyzji ani zobowiązań za inne podmioty wobec osób trzecich. DTTL, jej firmy członkowskie i podmioty z nimi powiązane ponoszą odpowiedzialność wyłącznie za własne działania i zaniechania, a nie za działania i zaniechania innych firm członkowskich. DTTL nie świadczy usług na rzecz klientów. Więcej informacji można znaleźć na stronie: www.deloitte.com/about.

W Polsce usługi na rzecz klientów świadczą: Deloitte Advisory spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., Deloitte Poland sp. z o.o., Deloitte Audit spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., Deloitte Doradztwo Podatkowe Dąbrowski i Wspólnicy sp.k., Deloitte PP sp. z o.o., Deloitte Advisory sp. z o.o., Deloitte Consulting S.A., Deloitte Legal, Ostrowski, Gizicki i Wspólnicy sp. k., Deloitte Digital sp. z o.o. (wspólnie określane mianem „Deloitte Polska”), będące jednostkami powiązanymi z Deloitte Central Europe Holdings Limited. Deloitte Polska jest jedną z wiodących firm doradczych w kraju, świadcząca usługi profesjonalne w obszarach: audytu, doradztwa podatkowego, konsultingu, zarządzania ryzykiem, doradztwa finansowego oraz prawnego za pośrednictwem ponad 2300 profesjonalistów z Polski i zagranicy. Więcej informacji o Deloitte Polska: www.deloitte.com/pl/onas

Powyższa publikacja zawiera jedynie informacje natury ogólnej. Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”), globalna sieć jej firm członkowskich oraz jednostek z nimi powiązanych (zwanych łącznie „organizacją Deloitte”) nie świadczą za jej pośrednictwem profesjonalnych usług ani nie udzielają profesjonalnych porad. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań, które mogą mieć wpływ na finanse lub działalność firmy, należy skorzystać z porady specjalisty.

Nie składamy żadnych oświadczeń, nie udzielamy gwarancji ani nie podejmujemy zobowiązań (jawnych ani dorozumianych) dotyczących dokładności i kompletności informacji zawartych w niniejszej publikacji. DTTL, jej firmy członkowskie, podmioty z nimi powiązane, ich pracownicy oraz agenci nie ponoszą odpowiedzialności za straty lub szkody, wynikające bezpośrednio lub pośrednio z wykorzystania niniejszej publikacji. DTTL i jej firmy członkowskie oraz podmioty z nimi powiązane stanowią oddzielne i niezależne podmioty prawne.

© 2026. Wszelkich informacji udziela Deloitte Polska.